

modo admissae culpae poenas se subituros certo sciant.

Datum Romae, apud sanctum Petrum, die XIX martii MDCH.

ANTONIUS SENECA, Reformationis Apost. Sec.

Anno MDCXXIV, Indictione VII, Pontificis autem Sanctissimi Domini nostri Domini Urbani divini providentia Papae VIII, anno eius secundo, die vero vigesima sexta mensis octobris, supradicta decreta, tam sacrae Congregationis Concilii, quam sanctae memoriae Clementis VIII, affixa et publicata fuerunt ad valvas basilicarum sancti Ioannis Lateranensis, et Principis Apostolorum, nec non in acie Campi Florae, ut moris est, per nos Camillum Fundatum et Iulium Marzitellium cursores Sanctissimi.

BRANDIMARTES LATINUS, pro magistro dominorum cursorum.

LXXXVII.

Declaratur indulgentias cruciatae regnorum Hispaniarum non comprehendi in suspensione indulgentiarum occasione anni iubilaei MDCXXV.

Urbanus Papa VIII, ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Decet Romanum Pontificem indulgentiarum et gratiarum concessionem, quae ad adiuvandam contra immanissimos turcas expeditionem a Sede Apostolica factae sunt, a generali indulgentiarum suspensione excipere, ne circa eas aliquibus dubitandi occasio praebeatur.

Pius Papa V indulgentias cruciatae nuncupatae concessit.

§ 1. Cum itaque, postquam dudum felicis recordationis Pius Papa V praedecessor noster omnibus in Hispaniarum regnis et insulis illis adiacentibus ac etiam

1 Ex Regest. in Secret. Brev. 2 Edit. Main. legit facta (R. T.).

Sardiniae consistentibus, qui fidei catholicae zelo adducti infra certum expressum tempus ad exercitum tunc clarae memoriae Philippi II Hispaniarum regis catholici contra turcas comparatum contra illos pugnaturi aut aliud genus servitii gratuito facturi suis sumptibus accessissent, et ibidem usque ad finem expeditionis eius anni permansissent, aut de bonis sibi a Deo collatis expeditionem praedictam adiuvasent, plures indulgentias ac peccatorum remissiones et relaxationes pro vivis et defunctis, aliasque spirituales concessionem, necnon privilegia, facultates et indulta, vel quovis alio nomine nuncupatas gratias concessit;

§ 2. Ac recolendae memoriae Gregorius Papa XIII, etiam praedecessor noster, tempus in dicti Pii praedecessoris litteris praefixum prorogando, concessionem, privilegia, facultates, indulta et gratias huiusmodi, nonnullis aliis additis, declaratis et immutatis, ad Indiarum maris Oceani et regni Siciliae ultra pharum, etiam aliquot forsitan aliorum regnorum et locorum, personas, quae dicti Philippi regis imperio essent subiectae, extendit; ac deinde diversi Romani Pontifices, etiam nostri praedecessores, et nos etiam illas prorogavimus, extendimus et ampliavimus, prout in diversis litteris apostolicis, etiam in forma Brevis desuper expeditis, plenius continetur;

§ 3. Novissime, occasione celebrationis sanctissimi iubilaei proximo futuro anno millesimo sexcentesimo vigesimo quinto universo populo christiano indicti, aliorum Romanorum Pontificum morem eam in re sequuti, de apostolicae potestatis plenitudine omnes et quascumque indulgentias etiam plenarias, et ad instar iubilaei, necnon facultates, concessionem et indulta quaecumque, a nobis, et dicta Sede, eiusque auctoritate, quibuscumque ecclesiis et monasteriis utriusque sexus ac conventi-

Quas Gregorius XIII prorogavit.

Cam vero Urbanus occasione anni iubilaei omnes suspensionem indulgentias;

bus, domibus, congregationibus, hospitalibus et piis locis, necnon Ordinibus, etiam Mendicantium, ac militiarum, necnon confraternitatibus et universitatibus, earumque, et aliis cuiuscumque dignitatis, gradus et conditionis personis ecclesiasticis et secularibus per universum orbem constitutis, etiam per modum communicationis, extensionis, et aliis quomodocumque, perpetuo vel ad tempus, quibusvis modis et ex quibusvis causis concessa, cum irritantis adiectione decreti, et aliis efficacissimis clausulis in illis apposis, suspendimus, interdicentes ne ullae aliae quam praedicti a nobis indicti iubilaei indulgentiae interim, sive publice sive privatim, ubique locorum ac gentium publicarentur, praedicarentur vel nunciarentur, secus autem facientes excommunicationis sententiam eo ipso incurrerent, et ab Ordinariis locorum pro cuiuscumque arbitrio punirentur, et aliis, prout in litteris apostolicis sub plumbo expeditis latius explicatur;

Indulgentias cruciatae sub huiusmodi suspensione non comprehendi declarat.

§ 4. Nos, quibus praecipue curanda sunt ea, quae ad fidem catholicam tuendam, et, adiuvante Domino, aliquando propagandam pertinent, quique, eo animo, eaque voluntate nunquam fuimus, ut indulgentiae, facultates, concessionem et indulta quaecumque intuitu expeditionis in turcas ac cruciatae huiusmodi impedirentur, aut revocarentur, ac dictarum litterarum omnium seriem, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro expressis et insertis habentes, auctoritate praesentium declaramus, suspensionem eandem ad indulgentias, facultates, concessionem et indulta quaecumque, occasione dictae expeditionis et cruciatae in Hispaniarum regnis et aliis dominiis et locis charissimo in Christo filio nostro Philippo IV Hispaniarum regi catholico subiectis, ut praefertur, concessa, non extendi, eaque omnia et singula sub dicta suspensione minime

comprehendi, ac propterea commissario generali, et aliis ab eo deputatis, et pro tempore deputandis, omnia et singula sibi per dictas litteras demandata facere, exequi ac plenariae executioni demandare, praedicatoribus vero, iuxta tamen easdem praedecessorum et nostras litteras deputatis et deputandis, indulgentias et alias gratias, concessionem et indulta praedicta, iuxta ipsarum litterarum tenorem et illarum summarium, in dictis regnis, dominiis et locis promulgare, denuntiare et praedicare, absque aliquo conscientiae scrupulo, sententiarumque, censurarum vel poenarum incursum, ut prius, antequam eadem suspensionis litterae a nobis emanassent, licere;

§ 5. Ita quod desuper per quoscumque etiam locorum Ordinarios molestari, perturbari, aut impediri nequeant; sicque per quoscumque iudices ordinaria et delegata auctoritate fungentes, ac causarum palatii apostolici auditores, necnon sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, in quacumque instantia (sublata eis quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate) ubique iudicari et defini debere, necnon irritum et inane quidquid secus per eosdem, et quoscumque alios, scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§ 6. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque omnibus, quae tam dicti praedecessores, quam nos in concessionem indulgentiarum, et aliorum privilegiorum ad favorem dictae expeditionis concessorum, volumus non obstare.

§ 7. Ut autem declaratio nostra huiusmodi, quoties opus fuerit, innotescat, volumus harum litterarum exempla, etiam impressa, manu notarii publici subscripta, ac personae in dignitate ecclesiastica constitutae sigillo obsignata, ubique gentium

1 Edit. Main. legit demandari (R. T.).

Clausulae.

Derogatio contrarium.

Exemplis danda fides.

et locorum eandem fidem facere, quae praesentes facerent, si exhiberentur.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxiv septembris MDCXXIV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 24 septembris 1624, pontif. anno II.

LXXXVIII.

Deputatio Francisci Ubaldi sacrae Rotae auditoris in praesidentem et iudicem probationum equitum religionis Militiae Christianae¹.

Dilecto filio magistro Francisco Ubaldo, capellano nostro et causarum palatii apostolici auditori,

Urbanus Papa VIII.

Dilecte fili,

salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Cum nos nuper, supplicationibus dilectorum filiorum nobilium virorum Ferdinandi Mantuae ac Caroli Niverniensis ducum, necnon Adolphi comitis de Althan, nobis humiliter porrectis inclinati, unam Militiam Christianam nuncupandam sub titulo Conceptionis B. Mariae Virginis Immaculatae, sub certis modo et forma tunc expressis, apostolicam auctoritate exercimus et instituerimus, prout in nostris sub plumbo desuper expeditis litteris, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur:

§ 2. Idcirco, ut eorum, qui habitum per dictae militiae fratres milites gestari solitum suscipere, et professionem per eosdem emitti consuetam, expresse emitte voluerint, regulares nobilitatis et aliorum requisitorum probationes recte et iuxta eiusdem militiae statuta, apostolicam auctoritate confirmata, fiant, quantum cum Domino possumus providere volentes, ac de tua fide, prudentia, integritate, doctrinam, rerumque experientiam plurimum

¹ Exiit hic Pontifex militiam in sua Constitutione xxxvi *Imperscrutabilis* ut supra pag. 414.

in Domino confisi, motu proprio et ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, te in praesidentem seu iudicem probationum praedictarum, cum omnibus et singulis honoribus, privilegiis, gratiis et indultis solitis et consuetis, ad nostrum beneplacitum, tenore praesentium, facimus, constituimus et deputamus, tibi, ut probationes praedictas sufficientes vel non sufficientes iuxta eiusdem militiae statuta, seu stabilimenta, eadem auctoritate confirmata, decernere et declarare in actis notarii, per te eligendi et nominandi, aliaque omnia et singula in praemissis, et circa ea necessaria et opportuna facere, dicere, gerere et exequi libere et licite possis et valeas, auctoritate et tenore praedictis, plenam, liberam et amplam facultatem et auctoritatem concedimus et impertimur.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud sanctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvi septembris MDCXXIV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 26 septembris 1624, pontif. an. II.

LXXXIX.

Revocatio concessionum diversorum officiorum, ac privilegiorum, exemptionum, gratiarum et indultorum, in praeiudicium Sedis et Camerae Apostolicae emanatarum.

**Urbanus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.**

Superni benignitas Conditoris, cuius admirabili providentia cuncta reguntur, cum nullis nostris suffragantibus meritis nos ad sublime exerit apostolicae dignitatis fastigium, universam reipublicae curam

Prooemium.

ad ipsius Dei laudem amplectentes, ad hoc inter alia nostrae pastoralis vigilantiae studium duximus adhibendum, ut officia tam Romanae Curiae, quam alia ad Sedem Apostolicam pertinentia, a probatis viris exerceantur, ac illa personis idoneis, modoque debito conferantur; camera apostolica, quam, ob varias superiorum temporum causas, magno aere alieno conflato, et eius aerario exhausto, in maximas reddituum et pecuniarum angustias incidisse comperimus, ab aere alieno ac angustiis huiusmodi quantum in nobis est, sublevetur; frumentorum et aliarum rerum ad communem vitae usum pertinentium copia in hac Urbe nostra et reliquo Statu Ecclesiastico conservetur et vigeat; eiusdem Sedis auctoritas et Romanae Curiae dignitas eluceat; ac per debitae reformationis et provisionis occursum, impedimentis quibuscumque sublatis, omnia prospere dirigantur, ac iustitia duce, quod suum est, unicuique tribuatur, felicitique profectu virtus undique suscipiat incrementum.

§ 1. Cum itaque, inter cetera quae mentem nostram non modice perturbant atque perturbant, invenerimus pleraque Sedis et Camerae praedictarum officia seu munera, praesertim administrationem habentia, et quae amovibilia sunt et esse debent, tam in Urbe quam extra eam, contra eorum naturam et consuetudinem, per ambitionem et importunitatem (ut credimus) impetrantium, ad vitam, et non solum unius, verum plurium etiam personarum, concessa fuisse, necnon super illis, et aliis etiam Romanae Curiae praedictae officis, etiam perpetuas coadiutorias, cum futura coadiutorum successione, factas et constitutas esse; quo fit, ut eadem officia, quae antea personis benemeritis et idoneis, ac doctrinam, prudentiam et consilio praeditis, experientiaque

¹ Vide Pii V Const. cciv *Romani*, tom. VII, pag. 943.

et aetate maturis concessa sunt, interdum ad personas minus idoneas, coadiutoriarum nomine, deveniant, in Sedis et Curiae huiusmodi dignitatis diminutionem et ipsorum officiorum detrimentum;

§ 2. Et, licet plerique Romani Pontifices praedecessores nostri, et novissime felicis recordationis Paulus Papa V, ad indemnitati camerae praedictae necnon communitatum et universitatum Status Ecclesiastici opportune consulendum, ac etiam ad ubertatem annonae et grasciae in Urbe, Statuque praedictis conservandam et augendam, plures constitutiones ediderint,

§ 3. Et inter alia idem Paulus praedecessor per binas suas in forma Brevis editas constitutiones¹, in una videlicet omnes et quascumque immunitates et exemptiones a solutione gabellarum, dationum, impositionum et aliorum onerum cameralium quorumcumque, et quae etiam per communitates et universitates pro eorundem onerum cameralium solutione et publicorum munerum supportatione indicta et imposita ac exigi solita erant,

§ 4. Necnon assignationes et provisiones super camerae praedictae redditibus et iuribus, poenarum quoque maleficiorum applicationes, approbationes, ceteraque, tam illarum et cancellariarum, sive bancarum civilium et criminalium, ac secretariarum et illarum emolumentorum, quam bonorum et iurium eiusdem camerae, cuiusvis qualitatis et quantitatis, gratias et concessiones, in praeiudicium ipsius camerae catenus concessas et factas;

§ 5. Et in altera omnia et singula ac quaecumque privilegia, licentias et facultates frumenta, blada, legumina, animalia, oleum et alia, tam annonam, quam grasciam concernentia, etiam in propriis eorum praediis, possessionibus, agris et terrenis pro tempore recollecta ex quibuscumque Status nostri Ecclesiastici tem-

¹ Quas vide in tom. XI, pag. 255 et 260 (R. T.).

Licet autem pro Status Ecclesiastici conservatione plures editae sint constitutiones.

Namque Paulus V exemptiones quaslibet ab oneribus camerae solvendi concessas.

Aliaque assignationes.

Et indulta extrahendi frumenta, et alia huius generis revocaverit.

Recesset erectam nuper a 99 militiam christianam.

Nunc Ubaldum iudicem probationum, ab admittendis faciendarum, deputat.

Derogat obstantibus.

Refertur praedictum camerae apostolicae dictum a perpetuitate officiorum et coadiutorum.

poralis provinciis ac civitatibus, terris, castris et locis, eorumque territorii et districtibus nobis et sanctae Romanae Ecclesiae mediate vel immediate quomodolibet subiectis extrahendi similiter eatenus concessa, praeterquam quoad aliqua tunc expressa, ac aliis modo et formam in eisdem constitutionibus et litteris desuper expeditis contentis, revocaverit, et praedecessorum suorum praedictorum constitutiones, ordinationes et litteras desuper expeditas, et omnia in eis contenta, perpetuo approbando, confirmando et innovando, illas et illa ex tunc de cetero observari mandaverit, ac frumenta, blada, legumina, oleum, animalia et alia praedicta extra Statum Ecclesiasticum extrahi sub excommunicationis et aliis gravissimis poenis de novo expresse prohibuerit;

§ 6. Et postremo idem Paulus praedecessor, ad tollendam omnem dubitationem super ultimodicta constitutione excitatam per suam motus proprii cedulam, die xxvi augusti anni Domini mdcxxvi, publicatam sub ultimodicta eius constitutione quaecumque loca sanctae Romanae Ecclesiae mediate subiecta comprehendit et comprehensa fuisse et esse declaraverit, et, quatenus opus sit, illam cum omnibus in ea contentis ad loca praedicta extenderit et ampliaverit, prout in eisdem constitutionibus et cedula latius continetur¹;

§ 7. Nihilominus² acceperimus nonnullos, contra dictas constitutiones et litteras, easdem immunitates, exemptiones, privilegia, extrahendique facultates et gratias, quae antea eis concessa fuerant, confirmari et innovari, ac in pristinum statum restitui, ac respective, tam ipsos quam alios, etiam communitates, universitates, collegia et loca diversa,³ et

¹ Haec. vide in tom. xi, pag. 260 et 264 (R. T.).

² Part. cum delemus, nam praecessit in § 1 (R. T.).

³ Legerem: haec et forsani maiora... alia privilegia (R. T.).

forsan maiora (et etiam quod in quibusdam provinciis, civitatibus et locis spolia archiepiscoporum, episcoporum, et aliarum personarum ecclesiasticarum fieri et colligi non possunt) alia privilegia Sedi et Camerae praedictis, Romanique Pontificis supremae potestati, ac eiusdem et Sedis et Romanae Curiae dignitati et auctoritati praeiudicialia sibi dari et concedi impetrasse et obtinuisse, seu potius extorsisse:

§ 8. Nos, pro debito pastoralis officii, hos et alios abusus et corruptelas, necnon damna et praeiudicia quae circa praemissa hactenus irrepserunt et facta sunt ac quotidie augentur et fiunt, e medio tollere volentes, motu proprio, non ad alicuius super hoc nobis oblatae petitionis instantiam, sed ex certa scientia et deliberatione nostris, ac de apostolicae potestatis plenitudine, hac perpetuo valitura constitutione, in primis omnes et quascumque ad quaevis officia et munera, etiam collegialia, etiam militaria, ac etiam venalia, tam perpetua quam temporalia, Sedis et Camerae Apostolicae ac Romanae Curiae, et tam in Urbe quam extra eam, et in quibusvis, etiam Avenionensi, Bononiensi, Ferrariensi, Beneventana, aliisque civitatibus, terris, locis, dominiis et regnis, et ad nos, Sedem praedictam, nostramque et eiusdem Sedis collationem, concessionem et deputationem quomodolibet pertinentia, coadiutorias et coadiutorum quorumcumque deputationes, constitutiones, necnon eorumdem officiorum et munerum ad vitam plurium personarum, seu aliud tempus vitam cuiusque illa obtinentium excedens, concessiones, confirmationes et prorogationes, etiam in remunerationem laborum, meritorum, etiam praetextu expensarum factarum, damnorum passorum, ac illorum intuitu, aut ex quavis alia causa, per quosvis praedecessores nostros Romanos Pontifices, Sedemque praedictam,

Urbanus huiusmodi perpetuitatum et coadiutoriarum concessionum revocat.

et illius officiales, etiam motu simili, et cum quibusvis decretis et clausulis, etiam derogatarum derogatoriis, et aliis quomodolibet, ad favorem quarumcumque personarum factas et concessas, veluti quamdam imaginem haereditariae successionis repraesentantes, ac dictae Sedi, bonoque publico, ac ipsis officiis perniciosas, et quascumque litteras, etiam sub plumbo, et in alia quavis forma expeditas, cum omnibus inde sequutis (quae hactenus tamen per obitum illa obtinentium, aut aliam quamcumque vacationem effectum sortitae non sunt), necnon, quoad illarum perpetuitatem, quascumque concessionem, confirmationem, extensionem, seu prorogationem ad vitam officiorum et munerum quorumcumque, praesertim negotiorum et pecuniarum dictae camerae administrationem vel causarum civilium seu criminalium cognitionem, avocationem, defensionem, seu etiam procuracionem et sollicitationem concernentium, ad collationem, concessionem et deputationem scilicet pro tempore Romani Pontificis, Sedisque praedictae spectantium, quae a primaeva eorum erectione, seu ex inveterata consuetudine, perpetua et ad vitam concedi solita seu collegialia non sunt, ac etiam ea, quae extra Romanam Curiam exercentur, per quoscumque praedecessores nostros Romanos Pontifices, ac nos, Sedemque praedictam, ex quavis causa, etiam motu simili et ex certa scientia, et de similis potestatis plenitudine, in favorem quarumvis personarum, cum quibusvis decretis et clausulis, etiam insolitis et derogatarum derogatoriis, et aliis quomodolibet factas, revocamus, ac irritas declaramus (ita ut in re, vel ad rem, sive in possessorio, sive in petitorio, etiamsi ad plures actus positivos et possessorios deventum fuerit, coadiutoribus et deputatis acquisitum ius dici aut censi non possit, sed officia et munera praedicta libera sint et remaneant,

ac ut prius libere conferri et concedi possint, aequae ac si coadiutoriae, et coadiutorum deputationes et constitutiones, ac eorumdem officiorum concessionem, extensionem et prorogationem minime factae fuissent), ac in futurum coadiutorias et coadiutorum deputationes, constitutiones, ac officiorum et munerum praedictorum ad plurium vel unius vitam, contra primaevam eorum naturam et antiquam consuetudinem, concessionem, extensionem et prorogationem quascumque huiusmodi, tamquam apprimae praeiudiciales, ac reipublicae, bonoque gubernio damnosae, reprobamus ac imposterum fieri prohibemus.

§ 9. Quinimodo omnia etiam et singula officia seu munera, tam in dicta Urbe, quam extra eam, et in quibusvis regnis et dominiis consistentia, pro quibus salaria de pecuniis camerae nostrae praedictae persolvuntur, seu quae negotiorum vel pecuniarum camerae praedictae administrationem, vel causarum tam civilium quam criminalium cognitionem, avocationem, defensionem, procuracionem seu sollicitationem habent, per quosvis etiam Sedis Apostolicae et Romanae Ecclesiae officiales et eiusdem sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, etiam de latere legatos, conferri seu concedi solita (non tamen ea, quae ab initio venalia, vacabilia et perpetua legitime erecta, ratione officiorum maiorum quae obtinent, eis specialiter assignata seu concessa sunt, in quibus aliquid innovare non intendimus), nostrae, Romanorumque Pontificum successorum nostrorum dispositioni ita reservamus, ut ex nunc in perpetuum, et quodcumque illa a nobis et successoribus nostris Romanis Pontificibus ad nutum quibus libuerit (quibuscumque deputationibus et concessionibus per officiales, etiam cardinales et legatos praedictos, quibusvis personis quomodolibet hactenus factis, et

Officiorumque omnium, quae rerum camerae administrationem adnexam habent, collationem sibi successantibus reservat.

Et sub huiusmodi revocatione etiam loca S. A. mediate subiecta comprehendit voluerit;

Nonnullae tamen exemptiones postea ab aliquibus extortae sunt.

imposterum forsitan faciendis, minime obstantibus) dari et concedi possint.

Concessionem
contra hanc
Constitutionem
et quas fieri
contingat, ob-
reptitias, nul-
lasque declarat.

§ 10. Cum nos ab omnibus officiorum coadiutoris et coadiutorum deputationibus huiusmodi, nec non ab eorundem officiorum et munerum ad vitam plurium personarum, sive etiam unius, contra eorum primaevam institutionem seu antiquam consuetudinem, concessionibus, deputationibus, confirmationibus et prorogationibus de cetero abstinere intendimus¹, et quae nobis licere non patimur, ac videntur incongrua et praeiudicialia, successoribus nostris Romanis Pontificibus etiam indicamus, et sic neque eosdem successores nostros Romanos Pontifices similia concessuros esse arbitremur; ob id omnes et quascumque similes vel dissimiles concessionem, deputationem, confirmationem, extensionem et prorogationem, quae contra praesentium formam et tenorem a nobis et successoribus nostris praedictis quodcumque (quod non credimus) emanarent, per subreptionem, obreptionem, ac praerogationem potius extortas quam obtentas, ac nullas, nulliusque roboris et momenti fore et esse censemus, neminique suffragari posse vel debere, aequae ac si factae et concessae non essent, decernimus et declaramus.

Revocat etiam
exemptiones ab
oneribus camera-
ralibus, commu-
nitativis, etc.

§ 11. Praeterea, pro indemnitate camerae nostrae, ac ubertate annonae et grasciae, tam in Urbe, quam toto Statu Ecclesiastico, conservanda, praedictorum Pauli V, et aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum vestigiis inhaerentes, illorumque constitutiones etiam opportune extendentes, motu, scientia et potestate similibus, omnes et quascumque immunitates et exemptiones a solutione subsidii triennalis, quaterni carnis, taxarum equorum, talliarum, censuum, archivii, fogliettae, triremium, utensilium,

¹ Aptius edit. Cherub. Rom. habet *intendamus* (R. T.).

necnon dohanarum, gabellarum, dationum, taxae portus Anconae, quaternorum, tractarum, et aliarum impositionum, et onerum camerarum, et etiam eorum, quae per communitates et universitates pro eorundem onerum camerarum solutione, et publicorum munerum supportatione, ac pro viis et pontibus construendis et manutenendis, seu aliis, indicta et imposita ac exigi solita sunt, ac etiam recipiendi et hospitandi milites, et Sedis Apostolicae officiales, harigellos, exequutores, aliosque iustitiae ministros, eisque utensilia et alia necessaria subministrandi, ac aliorum quorumcumque tam realium quam personalium, seu mixtorum, ordinariorumque et extraordinariorum quorumcumque,

§ 12. Nec non omnia privilegia localia, ne scilicet in quibusdam civitatibus, locis et dominiis temporalibus, etiam Avenionensi, Bononiensi, Ferrariensi, Beneventana, seu aliis provinciis, civitatibus et locis, etiam privilegiatis et speciali nota dignis (non tamen in Urbe praedicta, et eius districtu, praeter et contra formam constitutionis eiusdem Pauli praedecessoris in favorem curialium et incolarum dictae Urbis editae, quam in robore permanere et omnino servari volumus) archiepiscoporum et episcoporum, et aliarum personarum ecclesiasticarum spolia fiant et colligantur; commissarii et collectores spoliatorum et iurium dictae camerae debitorum in eis non retineantur, vel ad ea non transmittantur; seu in illicitae negotiationis, dispositionum contra constitutiones piaae memoriae Pii Papae V, etiam praedecessoris nostri², in illegitimos factarum, apostatarum, et clericorum extra residentiam decedentium, seu aliis causis non procedatur,

§ 13. Ac omnes et singulas provisiones, assignationes super camerae prae-

¹ Partic. et addimus ex Cherub. (R. T.).

² Quam vide in tom. VII, pagina 880 (R. T.).

Atque etiam
a spoliis.

Assignationes
que super ca-
mera redditi-

bus, officiis, tribunali-
bus.

dictae redditibus et iuribus, poenarum quoque, maleficiorum et introituum applicationes, appropriationes, necnon cancellarum, notariatum, seu bancarum civilium et criminalium, secretariarum, et illarum emolumentorum, aliorumque iurium et bonorum stabilium camerae et communitatum praedictarum, cuiusvis qualitatis et quantitatis, gratias, concessionem et alienationem quascumque in praedictum earundem camerae et communitatum,

Indulta quo-
que bona certis
personis infen-
dandi;

§ 14. Necnon indulta de bonis stabilibus et iuribus eiusdem camerae, in civitate nostra et districtu Ferrariensi seu alibi consistentibus, certis personis tantum infendendis, per piaae memoriae Gregorium Papam XV, etiam praedecessorem nostrum, concessa¹,

Frumenta,que,
aliaque huiusce
generis blada
extrahendi, ad-
portandi, etc.

§ 15. Ac omnia et singula privilegia, licentias et facultates frumenta, blada, legumina, animalia, oleum, olivas et alia quaecumque, tam annonam quam grasciam concernentia, etiam in propriis eorum praediis et possessionibus, agris et terrenis pro tempore recollecta, tam ad effectum extra Statum Ecclesiasticum, quam etiam ad loca mediate vel immediate Sedi Apostolicae subiecta, praeterquam ad Urbem praedictam asportandi, etiam tempore annonae difficultatis, et pro usu proprio, vel ad effectum in eorum vel alienis quibusvis molendinis molendi, sive terra, sive mari, vel per aquam dulcem, ex quibuscumque Status nostri Ecclesiastici temporalis provinciis, et etiam a dicta Urbe, ac civitatibus, terris, castris et locis, eorumque territoriis et districtibus, nobis et dictae sanctae Romanae Ecclesiae mediate vel immediate subiectis, extrahendi, aut illa ultra usum contra tamen formam constitutionum et ordinationum apostoli-

¹ Huiusmodi Gregorii XV statutum non habetur in *Bullario* (R. T.).

carum et bannimentorum desuper editorum et edendorum emendi, ac, ut dicitur, etiam incettandi, per quoscumque praedecessores nostros, ac nos, et Sedem praedictam, etiam motu proprio et consistorialiter, ac sanctae Romanae Ecclesiae camerarium et cameram praedictam, seu etiam legatos, vicelegatos, gubernatores, officiales et ministros, quibusvis, etiam Avenionensi, Ferrariensi, Beneventanae, et aliis etiam speciali nota dignis civitatibus, et illarum regiminibus, communitatibus et universitatibus, necnon familiis et nobilibus, principibus, ducibus et marchionibus, baronibus, domicellis, et quibusvis aliis personis, quacumque etiam episcopali, archiepiscopali, patriarchali et cardinalatus, aliisque tam seculari quam ecclesiastica dignitate fulgentibus, etiam ratione gubernorum, et aliorum officiorum et munerum eis commissorum, etiam pro se et filiis, eorumque haeredibus et descendentibus, necnon familiaribus et inservientibus, colonis etiam partiaris, laboratoribus et afflictuariis, ac pro eorum civitatibus, terris, castris, villis, casalibus, praediis, vineis, et aliis bonis stabilibus, fructibus, iuribus et actionibus, perpetuo vel ad tempus, ac in toto vel pro parte, et etiam causa erporiorum seu nundinarum etiam publicarum, aut aliis, et ex quavis causa, etiam in recompensam laborum, damnorum passorum, expensarum vel meritorum, seu illorum intuitu, et alia quantumvis urgentissima ac de necessitate exprimenda causa, sub quibuscumque verborum formis et tenoribus, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiamsi in appaltuum seu locationum instrumentis provisum et cautum sit illas observari debere, appaltatoresque et conductores ad illarum observationem teneri, ac illas, quomodocumque et qualitercumque haecenus, in genere vel in specie, tam ante, quam post eiusdem Pauli V et alio-

rum praedecessorum praedictorum¹, et quaecumque, datas, factas, seu confirmatas, restitutas, reintegratas, aut alias concessas, et inde etiam auctoritate iudicis sequuta quaecumque, etiam perpetuo, ac motu, scientiâ et potestate similibus, revocamus et abrogamus.

Renovat praedictum Pontificum hoc super re Constitutiones.

§ 16. Necnon similis memoriae Pauli III, et Iulii etiam III, Pii V, Sixti V praedictorum, ac Clementis III² similiter Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, et quae incipit *In maximis rerum difficultatibus*³, per praedictum Paulum V praedecessorem sub datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxiii decembris MDCV, pontificatus sui anno I, editas constitutiones exemptionum, immunitatum, concessionum et gratiarum praedictarum revocatorias; ac recolendae memoriae Pii IV⁴ super revocatione similium licentiarum et facultatum extrahendi frumenta, blada et legumina ex provinciis, terris et locis dictae sanctae Romanae Ecclesiae mediate vel immediate subiectis quibusvis concessarum, ac prohibitione, ne a dictis provinciis, civitatibus, terris, locis frumenta, blada et legumina praedicta quicumque extraherent, ac dicti Pii V⁵ per quam, revocationem et prohibitionem eiusdem Pii Papae IV ad licentias et facultates quodcumque genus grasciae, etiam in carnibus, ovibus, agnis et aliis animalibus, necnon oleo ac rebus aliis quibuscumque consistentis, extendit et ampliavit, et Gregorii XIII, pariter Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, per quam omnibus et singulis communitatibus, universitatibus et quibus-

cumque personis inhibuit, ne quovis praetextu, directe vel indirecte, cuiusvis generis frumenta, blada, legumina, atque animalia quaecumque extra Statum Ecclesiasticum extrahere, et asportare auderent seu praesumerent, et eiusdem Gregorii XIII sub datum die primâ maii MDLXXVIII sui⁴ pontificatus anno sexto², per quam, quod nulli, sibi et sanctae Romanae Ecclesiae mediate vel immediate subiecti, cuiuscumque status, gradus, ordinis et conditionis existerent, etiamsi barones, domicelli, comites, marchiones, vel duces et domini in temporalibus existerent, sub excommunicationis maioris, ac laesae maiestatis criminis, dominiorum et honorum suorum confiscationis, feudorum amissionis, et quorumvis privilegiorum suspensionis, ac aliis etiam pecuniariis arbitrio suo imponendis et applicandis (ac etiam in publicis edictis et proclamatis per annonae praefectis pro tempore tam eatenus editis et emissis, quam in futurum edendis et emitendis, contentis) censuris et poenis, triticum, hordeum, legumina ac omnis generis frumenta et fruges, a terris et locis dicti Status Ecclesiastici absque expressâ ipsius Gregorii praedecessoris, et ab eo obtentâ in scriptis, et eius manu signatâ licentiâ, extrahere vel extrahi facere, nulloque ex praedictis eorum subditos et vassallos, aut alias quascumque personas, quominus triticum, hordeum, legumina, frumenta et fruges praedicta, in quibusvis locis eis subiectis, quovis praetextu, etiam moliturae, aut cuiusvis alterius oneris vel solutionis, ad almam Urbem afferrent³ prohibere, aut per se, vel alium, seu alios, directe vel indirecte, impedire auderent; quin potius illis sic afferentibus omnem opem et favorem praestarent; ac insuper nulli, quamlibet tritici, hordei et legumi-

¹ Erronee edit. Main. legit *sub* (R. T.).

² Ambae sunt in tom. VIII, pag. 195, seq. (R. T.).

³ Erronee edit. Main. habet *afferent* (R. T.).

¹ Videretur deesse *constitutiones*, vel *mortem* (R. T.).

² Edit. Cherub. legit aptius *Clem. VIII*, cuius constitutio legitur in tom. X, pag. 373 (R. T.).

³ Ista legitur in tom. XI, pag. 256 (R. T.).

⁴ Quam vide in tom. VII, pag. 386 (R. T.).

⁵ Quam habes in tom. VII, pag. 848 (R. T.).

num, omnisque generis frumentorum et frugum quantitatem, nisi pro suo, suarumque familiarum unius anni dumtaxat usu, emere valerent, et contrafacientes poenas praedictas incurrisse declararentur, et aggravarentur ipso facto; non obstantibus etiam privilegiis, indultis, litteris et gratiis apostolicis quibusvis personis, civitatibus, terris et locis, in genere vel in specie, etiam ex causâ onerosâ concessis, statuit atque decrevit, ac dicti Clementis per quam praedicta omnia, demptâ ex illis excommunicationis poenâ, approbavit et confirmavit; necnon eiusdem Pauli V, per quam omnes et singulas Pii IV, Pii V, Gregorii XIII et Clementis VIII⁴ praedecessorum suorum constitutiones et litteras in quibuslibet earum partibus, etiam² quoad excommunicationis et alias ecclesiasticas censuras, quantum attinet ad frumentorum, bladum, leguminum et olei extractionem, innovavit, ac privilegia, licentias et facultates extrahendi praedicta revocavit, ac frumenta, hordea, legumina, et alia annonam et grasciam concernentia, sub excommunicationis et aliis censuris ecclesiasticis et poenis temporalibus supradictis, extra Statum Ecclesiasticum extrahi prohibuit; ac aliam³, per quam, ultimodictam ipsius constitutionem, innovationem, prohibitionem et revocationem, ad loca immediate⁴ Sedi Apostolicae subiecta extendit et ampliavit, in quibuslibet earum partibus, demptis tamen ex illis poenâ excommunicationis et aliis censuris ecclesiasticis (praeterquam in casibus, in quibus extra Statum nostrum Ecclesiasticum, vel ad loca principum, ducum, marchionum, comitum, baronum et aliorum, quorum domicilia

¹ Quas omnes habes loc. cit. in p. praec. (R. T.).

² Vocem *etiam* nos addimus ex loco parallelo (R. T.).

³ Utraque Pauli V Const. cit. fuit supra pagina 224 (R. T.).

⁴ Sicut supra § 6 (R. T.).

⁵ Ex loco parallelo potius legendum *mediate*

in confinibus dicti Status nostri Ecclesiastici existunt, extractio, mercimonii causâ, fiet), motu, scientiâ et potestate paribus similiter perpetuo approbamus, confirmamus et innovamus, illasque adversus quascumque revocationes, suspensiones, limitationes et moderationes in pristinum, et cum, in quo, antequam illa¹ emanarent, erant, statum, restituimus, reponimus et plenarie reintegramus: illasque et earum singulas ab omnibus et singulis, ad quos spectat, sub temporalibus poenis praedictis in illis contentis inviolabiliter de cetero observari debere.

§ 17. Ac provisiones, assignationes, poenas maleficiorum, emolumenta, impositiones, gabellas, vectigalia, et alias res, bona et iura praedicta, ex huiusmodi revocatione, prohibitione et constitutione, restituta eidem camerae, et respective communitatibus praedictis, et non aliis, quibus forsâ illarum redditus et proventus locati et appaltati reperiuntur, licet, antequam exemptiones, concessiones, assignationes et alia praedicta emanassent, aliter dispositum fuerit, omnino deberi², ac ad illa omnia et singula cameram ipsam necnon communitates et universitates, eo ipso, absque aliâ adeptâ seu recuperatâ possessione, restitutas et reintegratas fore et esse praecipimus, statuimus et ordinamus.

§ 18. Per praedicta autem non intendimus revocare exemptiones et immunitates quibuscumque personis ecclesiasticis, tam secularibus quam regularibus, de iure competentes, minusque immunitates et exemptiones, ac extrahendi, et alias facultates, applicationes et alia, thesaurariis, appaltatoribus et conductoribus honorum, introituum et iurium camerae nostrae ab ipsâ camera, seu aliis illius nomine, in appaltuum et locationum instrumentis, et illorum ratione, concessa.

¹ Potius legendum *illae* (R. T.).

² Aut lege *censeri*, aut *censeri debere* (R. T.).

Revocatas huiusmodi assignationes camerae apostolicae et communitatibus restituit.

Præservat exemptiones ecclesiasticas et affectuarias in instrumentis.

Vel communitatibus ex causâ tantum onerosâ concessas.

§ 19. Et insuper a revocationibus omnibus et singulis supradictis excipimus, et exceptas esse volumus et declaramus, immunitates, exemptiones, confirmationes, extensiones, prorogationes, facultates, privilegia, concessionem et alienationes, quibusvis communitatibus, universitatibus et aliis quibuscumque data, facta et respective concessa in vim contractus ex causâ vere onerosâ; videlicet congruae et effectualis camerae apostolicae, vel ipsis communitatibus legitime factae pecuniarum solutionis, vel ex aliis causis rationalibus per nos cognoscendis et approbandis, et etiam declarandis: quas causas omnes onerosas, non nisi legitimas, ac licitas et honestas, prout de iure, approbare intendimus: et propterea illa obtinentes quicumque in eadem camerâ, citato dilecto filio ipsius camerae commissario generali, illas verificare, in ipsâque camerâ examinari et admitti facere teneantur (etiamsi gratiae, concessionem, privilegia, litterae, instrumenta, ceteraque praedicta, aliâs in eadem camerâ admissa, et in eâ, suisque libris fuerint et sint registrata), quatenus tamen¹ causae onerosae praedictae pro vere onerosis et legitimis, ut supra, aliâs in eadem camerâ verificatae ac approbatae et iudicatae non sint, quo casu ad indicationem tantum, non autem ad aliam verificationem eosdem obtinentes teneri volumus.

Excipit etiam immunitates cardinalibus aliisque Romano Curiae praelatis.

§ 20. Excipimus etiam immunitates et exemptiones dictae S. R. E. cardinalibus, ratione dignitatis cardinalatus, et camerilibus, qui in eadem camerâ sedent et sedent, concedi solitas, ac etiam exemptiones, quibus ad praesens⁴ praelati et officiales Romanae Curiae, ac praelati

¹ Edit. Main. legit *legitimae* (R. T.).

² Erronee edit. Main. legit *praedictas* (R. T.).

³ Sic legitur ex edit. Cherub. Rom.; perpetram edit. Main. legit *tam pro tamen* (R. T.).

⁴ Subde *gaudent*, vel simile (R. T.).

domestici, cubicularii secreti et secretarii, ac alii familiares et continui commensales nostri, et successorum nostrorum Romanorum Pontificum in rotulo descripti,

§ 21. Necnon facultates testandi de quibusvis bonis, etiam ubicumque sitis, et in illis eis ab intestato succedendi, dictis cardinalibus, ac nostris et Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum familiaribus et continuis commensalibus, etiamsi illi familiares postmodum esse desierint vel desinant, et aliis quibusvis etiam gratuito quomodolibet tam per eosdem praedecessores, quam etiam per nos concessas, et aliâs in omnibus et per omnia iuxta earumdem facultatum et litterarum desuper expeditarum formam ac tenorem, quem pro latissime expresso haberi volumus,

§ 22. Necnon exemptiones, immunitates et privilegia quaecumque, quibus fratres, nepotes et consanguinei nostri, et pro tempore existentis Romani Pontificis viventis, fruuntur, potiuntur et gaudent,

§ 23. Ac demum illas ob numerum duodecim filiorum concessas, quas tamen ad terminos eiusdem Pii Papae IV¹, et aliarum apostolicarum constitutionum super similibus exemptionum declaratione editarum, et ad illas tantum et pro tempore et personis², ac eo modo et formâ, quibus de iure communi illis³ competunt, ac aliâs iuxta ipsius iuris communis et supradictarum et aliarum apostolicarum constitutionum dispositionem reducimus, neque aliter, quam ut praefertur, illis sive in petitorio sive in possessorio suffragari volumus et decernimus.

§ 24. Nostrae autem mentis fuisse et esse declaramus, regulae cancellariae super revocatione indultorum superviventiae

¹ Quam habes in tom. VII, pag. 242 (R. T.).

² Forsan legendum *et ad illas tantum pro tempore personas* (R. T.).

³ Legerem *illae* (R. T.).

Facultates testandi.

Exemptiones consanguineis Pontificum;

Ob numerum duodecim filiorum etc., concessas;

Et regulam cancellariae super indultis superviventiae.

per nos editae nullatenus praepiudicare, quinimo eam quoad omnia in illâ comprehensa, ac omnes et quascumque personas quavis dignitate etiam cardinalitâ fulgentes, confirmamus, et, quatenus opus sit, innovamus et extendimus.

§ 25. Ceterum legatis et aliis omnibus officialibus praedictis, ad quos spectat, seu in futurum quomodolibet spectabit, quatenus constitutionem Sixti V praedecessoris praedicti circa poenas maleficiorum editam¹ (quam in omnibus et quoad omnia cum suis declarationibus postea factis innovamus) omnino observent.

§ 26. Omnibusque et singulis Sedis praedictae feudatariis, sive baronibus ei mediate subiectis, ne reos ad alias, quam ad triremes Sedis Apostolicae transmittere audeant seu praesumant, praecipimus et inhibemus.

§ 27. Appaltatoribus vero, thesaurariis, depositariis, commissariis, exactoribus et ceteris agentibus et ministris camerae et communitatum praedictarum, ne, contra praesentium formam, provisiones, concessionem, assignationesque praedictas de cetero solvant, aut exemptionem, gratias et immunitates (nisi, ut praefertur, exceptas, et eas quae in eadem camerâ ex causâ onerosâ praedictâ, vel ex aliis rationalibus causis, per nos, ut praefertur, cognoscendis et approbandis, et seu etiam declarandis, illas concessas fuisse, citato commissario praedicto, verificatae, et pro talibus in eadem camerâ admissae fuerint) admittant, expresse prohibemus; et si secus solverint vel admiserint, solutiones huiusmodi ac exemptiones illas nullatenus in eorum computis admitti volumus, sed eorum damno cessuras esse: quinimo eos ad refectionem damni teneri declaramus.

§ 28. Ac deinceps, perpetuis futuris temporibus, nullos, licentiarum, facultatum et

Licentiae extrahendi frumenta extra

¹ Praep. in addimus ex Cherub. (R. T.).

² Quam vide in tom. IX, pag. 73 (R. T.).

privilegiarum quorumcumque, etiam ex causâ onerosâ, ut praefertur, concessorum vel concedendorum vigore, etiamsi extractionem propriâ auctoritate fieri posse illis permissum sit, extractiones frumentorum et aliorum praedictorum extra Statum nostrum praedictum, vel etiam ad loca mediate subiecta, et etiam a dictis locis mediate subiectis extra dictum Statum aliquo pacto facere, nec etiam similes extrahendi licentias et facultates in posterum concedi, posse aut debere, nisi chirographo manu nostrâ, aut Romani Pontificis pro tempore existentis, quoties extractio facienda erit, subsignato praecedente, alioquin licentias et facultates huiusmodi, aliâs quam chirographo praedicto praecedente, pro tempore concedendas, et extractiones faciendas, nullas, nulliusque roboris et momenti fore et esse, ac ipsos extrahentes in poenas supradictas incidere, et ad illarum executionem contra illos irremissibiliter procedi posse et debere, volumus pariter et declaramus.

§ 29. Postremo omnia et quaecumque privilegia, facultates et indulta, nobis et Romano Pontifici pro tempore existenti in Statu temporali, ratione supremae potestatis a iure, vel per quasvis apostolicas constitutiones, competentia seu reservata exercendi¹, aut eidem supremae potestati ac superioritati nostrae, et nostrorum tribunalium, officialium et iudicum Romanae Curiae iurisdictioni et auctoritati praepiudicialia, omnibus et singulis supranominatis, etiam, ut praefertur, qualificatis, ac etiam ut² supra et aliâs quomodolibet concessa quaecumque (exceptis tamen iis, quae concessa sunt ex causâ vere onerosâ, scilicet congruae solutionis pecuniarum dictae camerae factae, aut ex investiturâ, vel immemorabili consuetudine inviolabi-

Statum Pontificis manu signandae.

Quaecumque privilegia Pontificis auctoritati et tribunalium iurisdictioni contraria irritantur.

¹ Nempe *indulta exercendi ea quae nobis competunt et reservata sunt* (R. T.).

² Partic. ut addimus ex Cherub. (R. T.).

liter observatâ, vel ex aliis rationabilibus causis, per nos vel successores nostros cognoscendis, approbandis, seu etiam declarandis competentibus, quae etiam licet tollere non intendamus, tamen nostram et Romani Pontificis supremam potestatem, superioritatem, nostramque et eiusdem Romani Pontificis, nostrorumque Romanae Curiae tribunalium, officialium et iudicium iurisdictionem praedictam impedire, aut contra illam¹, praeterquam in casibus a iure permissis, suffragari posse vel debere nolumus, nisi prius causa onerosa, vel investitura, seu immemorabilis² praedicta in eadem camera, citato commissario praedicto, legitime probata, verificata et iustificata, aliae vero causae rationabiles praedictae a nobis, seu successoribus praedictis pro talibus cognitae et approbatae seu declaratae fuerint), revocamus pariter et abrogamus.

Clausulae.

§ 30. Irritum et inane etiam decernentes quicquid secus super his a quocumque, quovis praetextu, occasione, vel causa, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§ 31. Non obstantibus praemissis, et, quatenus opus sit, nostrâ de non tollendo iure quaesito, ac quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon statutis, privilegiis, indultis, concessionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentiis, facultatibus, deputationibus, confirmationibus, extensionibus, prorogationibus et litteris apostolicis praedictis et quibusvis aliis, etiam, ut praefertur, seu aliâs, qualificatis et speciali notâ et mentione dignis, etiam motu, scientiâ et potestate paribus, et etiam consistorialiter, et de eorundem cardinalium consilio et assensu, sub quibuscumque verborum formis et tenoribus, et cum quibusvis etiam dero-

¹ Ita Cherub.; ed. Main. habet aut illum (R. T.).
² Idest consuetudo; erronee edit. Main. legit immemorabili (R. T.).

gatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, etiam inexcogitabilibus et necessario exprimendis, etiam in vim contractus iurati, camerâque obligatione vallati, et quovis alio robore et cautelâ firmatis, editis, et seu factis, ac aliâs quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, ac pluries et iteratis vicibus confirmatis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis (etiâsi in eis caveatur expresse, quod nullo unquam tempore sub similibus vel dissimilibus exemptionum, immunitatum, facultatum, licentiarum, concessionum, deputationum, confirmationum, extensionum, prorogationum, gratiarum, privilegiorum et alienationum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis quibuscumque contrariis dispositionibus, pro tempore edendis, comprehendantur, sed semper ab illis exceptae et quoties illae emanarent, toties in pristinum et validissimum statum, etiam sub posteriori datâ per eos, quibus concessa sunt, eligendâ, restituta, reposita, plenarie reintegrata et de novo concessa sint et esse censeantur, necnon pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica expressa et individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret), tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil, penitus omisso, et formâ illis traditâ observatâ, inserti forent, praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, specialiter et expresse ac latissime derogamus et derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 32. Ut autem praesentes litterae ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus et apostolicâ auctoritate decernimus, easdem praesentes ad valvas basilicae

Praesentium faciendâ publicatio.

Principis apostolorum, et Cancellariae Apostolicae, ac in acie Campi Florae per aliquem ex cursoribus nostris publicari, et illarum exempla ibidem affixa relinqui; quae, sic publicatae et, affixae, omnes et singulos, quos concernunt, perinde afficiant et arcent, ac si illorum unicuique personaliter notificatae et intimatae fuissent,

Transumptis danda fides.

§ 33. Quodque earundem praesentium transumptis, manu notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides, in iudicio et extra illud, ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Clausulae poenales.

§ 34. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae reprobationis, reservationis, approbationis, confirmationis, restitutionis, repositionis, reintegrationis, praecepti, statuti, ordinationis, exceptionum, prohibitionum, revocationum, abrogationum, reductionis, inhibitionis, innovationum, declarationum, derogationis, voluntatum et decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicae MDCXXIV, XII kalendas novembris, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 21 octobris 1624, pontif. an. II.

Anno a Nativitate Domini Nostri Iesu Christi MDCXXIV, indictione VII, die vero XXVII mensis novembris, pontificatus SS. in Christo Patris et D. N. D. Urbani, divinâ providentiâ Papae VIII, pontificatus sui anno II, retrospectae litterae apostolicae publicatae et affixae fuerunt in valvis basilicae Principis apostolorum de Urbe, ac Cancellariae Apostolicae, et in acie

Campi Florae, dimissis ibidem earundem litterarum originalibus appensis per aliquod temporis spatium, et exinde amolis, deinde dimissis earundem litterarum copiis affixis, ut moris est, per nos Andream Scalmanum et Fabium Emilianum, praelibati SS. D. N. Papae cursores.

OCTAVIUS SPADA, magister cursorum.

XC.

Confirmatio erectionis seminarii in diocesi Cariatensi in oppido Verzini¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit venerabilis frater Mauritius episcopus Cariatensis, quod ipse, quo presbyterorum ad curae animarum exercitium idoneorum penuriae in sua diocesi viginti subveniret, unum ecclesiasticorum seminarium in terrâ Verzini dictae diocesis, quae, ut asserit, a turcarum incursionibus ipsâmet civitate Cariatensi securior est, fabricâ ad id decenti et congruâ propriis suis sumptibus constructâ, iuxta Concilii Tridentini decreta erexit et instituit, terrasque seu possessiones, quarum redditus et proventus annui ad summam ducentorum ducatorum monetae regni Neapolitani facile ascendunt, per eum emptas, dicto seminario perpetuo donavit, prout in publicis desuper confectis scripturis plenius dicitur contineri.

Episcopus Cariatensis seminarium erexit in terra Verzini.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Mauritius episcopus erectionem, instrumentum et donationem huiusmodi, pro firmiori illarum subsistentiâ, apostolicae nostrae confirmationis robore communiri, ac in praemissis per nos, ut infra, opportune provideri summopere desideret:

Eiusque fundationem apostolicâ auctoritate petiti roborari.

§ 3. Nos, piis eius votis huiusmodi, quantum cum Domino possumus, benigne

Confirmat Urbanus.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

annuere, ipsumque specialibus favoribus et grâtiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad praemissorum effectum dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc umiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotio propagandae fidei praepositorum consilio, erectionem et institutionem seminarii in dictâ terrâ, iuxta decreta eiusdem concilii, ac dotationem seu donationem domus et redditus annui ducentorum ducatorum huiusmodi ipsi seminario a dicto Mauritio episcopo, ut praefertur, factas, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illisque perpetuae et inviolabilis firmitatis robur adiciamus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui in praemissis quomodolibet intervenerint, supplemus.

Cavet, quominus futuri episcopi bona ad illud spectantia alienent vel oppignorant.

§ 4. Ac praeterea pro tempore futuris episcopis Cariatensibus dicti Mauritii episcopi successoribus in perpetuum, ne domum, terras, aut redditum huiusmodi seminario praedicto applicata et assignata in toto vel in parte quantumvis minimâ dismembrare, alienare, oppignorare, aut de illis quemlibet contractum seminario praedicto praeiudiciale facere praesumant, eisdem auctoritate et tenore expresse prohibemus.

Clausulas apponit.

§ 5. Decernentes praesentes litteras et in eis contenta quaecumque valida, firma et efficacia esse et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac dicto seminario, illiusque superioribus et alumni quibuscumque in omnibus et per omnia plenissime suffragari; sicque per quoscumque iudices ordinarios et de-

legatos etiam causarum palatii apostolici auditores, ac sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, etiam de latere legatos et Sedes apostolicae nuncios (sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate) iudicari ac definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Tusculi, sub annulo Piscatoris, die XXI octobris MDCXXIV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 21 octobris 1624, pontif. anno II.

XCI.

Extensio concessionis recitandi officium et celebrandi missam Iacobi de Marchia Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci ad omnes fratres eiusdem Ordinis ubique existentes¹.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Nuper, pro parte charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum regis catholici, ac dilectorum filiorum cleri et populi civitatis Napolitanae, nec non totius Ordinis fratrum Minorum S. Francisci de Observantiâ nuncupatorum nobis exposito, quod bonae memoriae Iacobus de Marchia multis et eximiis virtutum, gratiarum et miraculorum donis a Domino illustratus fuerat, et propterea Philippi regis, ac cleri et populi, nec non Ordinis praedictorum nominibus humiliter supplicato, ut, donec canonizationis honor dicto Iacobo de Marchia, ob eius eximiam claritatem², et excellentia merita, divinâ adspirante gratiâ ab Apostolicâ Sede decerneretur, idem Iacobus de Marchia Beatus

¹ Vide supra Const. LXXXI, pag. 193 (R. T.).

² Aptius ibid. legitur *charitatem* (R. T.).

nuncupari, atque officium de eo, ut infra recitari posset; nos, re prius per venerabiles fratres nostros sanctae Romanae Ecclesiae cardinales sacris ritibus praepositos, quibus eam examinandam mandaveramus, mature discussâ, de eorundem cardinalium consilio, huiusmodi supplicationibus inclinati, ut ipse bonae memoriae Iacobus de Marchia Beatus nuncupari, atque officium et missa de eo tamquam de Confessore non Pontifice in ecclesiâ tantummodo S. Mariae della Nova nuncupatae civitatis Neapolitanae, ubi corpus eiusdem requiescere asserebatur, recitari et celebrari respective libere et licite posset et valeret, apostolicâ auctoritate licentiam et facultatem concessimus: prout in nostris in simili formâ Brevis desuper expeditis litteris, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Extensio, de qua in rubrica.

§ 1. Cum autem, sicut Philippus rex, ac clerus et populus, Ordoque praedicti nobis nuper exponi fecerunt, pro eo, quem erga dictum beatum Iacobum de Marchia gerunt, devotionis affectu, plurimum cupiant, concessionem huiusmodi ad universum Ordinem praedictum extendi: nos, piis Philippi regis, ac cleri et populi, necnon Ordinis eorundem votis in praemissis per amplius annuere volentes, singularesque cleri et populi, necnon Ordinis praedictorum personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis a iure vel ab homine quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis denuo super hoc humiliter porrectis inclinati, de cardinalium praedictorum consilio, concessionem huiusmodi ad universum Ordinem fratrum Minorum sancti Francisci de Ob-

servantiâ nuncupatorum praedictum, ita ut ab omnibus illius personis officium et missa de beato Iacobo tamquam de Confessore non Pontifice, iuxta tamen rubricas missalis et breviarii romani, recitari et celebrari respective similiter possit et valeat, eadem auctoritate, tenore praesentium, extendimus et ampliamus.

§ 2. Non obstantibus omnibus illis, quae in dictis litteris volumus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 3. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Tusculi, sub annulo Piscatoris, die XXIII octobris MDCXXIV pontificatus nostri anno II.

Dat. die 23 octobris 1624, pontif. anno II.

XCII.

Declaratio, quod consensus monialium, sine quo mulieres seculares licentiis monasteria ingrediendi uti non possunt, expresse, capitulariter et per secreta suffragia de cetero haberi debeant¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Sacrosanctum apostolatus ministerium, quod ineffabilis divinae sapientiae providentia humilitati nostrae, nullo licet meritum suffragio, credidit, iugiter postu-

¹ Huiusmodi licentiarum revocationem habes in Greg. XIII Const. XLIV *Ubi gratiae*, tom. VIII, pag. 113; et postea contra abutentes huiusmodi licentiis et circa illarum usum statuit nonnulla Paulus V in Const. CXX *Facultatum*, tom. XI, pag. 548; sed deinde idemmet Paulus revocavit omnes licentias mulieribus concessas ingrediendi monasteria monialium, ut in eiusdem Const. CCXVIII, *Monialium quieti*, tom. XII, pag. 184.

Derogatio contrariorum.

Fides danda transumptis.

Exordium

lat, ut inter multiplices pastoralis officii curas, illam sedulo amplectamur, qua sanctimonialium quieti opportune consulitur.

§ 1. Cum itaque plures licentiae monasteria monialium ingrediendi diversis mulieribus secularibus, sub certis modo et forma tunc expressis, a nobis et diversis Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris concessae fuerint, eademque mulieres in vim licentiarum praedictarum monasteria huiusmodi, nonnisi de expresso earumdem monialium et illorum superiorum, consensu ingredi possint, seu debeant:

§ 2. Nos, omnem dubitandi materiam, quae super modo consensum huiusmodi praestandi forsitan oriri posset, e medio tollere volentes, motu proprio et ex certa scientia nostra, harum serie decernimus atque declaramus, consensum dictarum monialium, de cetero per easdem moniales capitulariter et per secreta suffragia praestandum esse, et praestari debere, alias licentiae huiusmodi mulieribus, quibus concessae fuerunt, nullatenus suffragentur:

§ 3. Et quae sanctimonialium monasteria vigore licentiarum praedictarum, absque consensu capitulariter, ut praefertur, praestito, ingredi praesumpserint, sententias, censuras et poenas contra clausuras monasteriorum monialium violantes inflictas, se noverint incursumas;

§ 4. Sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate, iudicari et definiri debere; ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari: in contrarium facienda non obstantibus quibuscumque.

§ 5. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica

constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae.

Datum Tusculi, sub annulo Piscatoris, die XXVII octobris MDCXXIV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 27 octobris 1624, pontif. an. II.

XCIII.

Institutio confraternitatis Aulicorum Urbis in ecclesia S. Nicolai ad Caesarinos sub invocatione confraternitatis Urbanae.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Pastoris aeterni, qui pro gregis salute in ara crucis immolari voluit, vices quamquam immeriti gerentes in terris, pia christifidelium vota, divini cultus augmentum et ipsorum fidelium salutem concernentia ad exauditionis gratiam libenter admittimus, eosdemque fideles ad pia et devota opera exercenda indulgentiis et peccatorum remissionibus invitamus, ut per operum huiusmodi exercitium ad aeternae beatitudinis gaudia pervenire mereantur.

§ 1. Cum itaque, sicut dilecti filii almae Urbis nostrae aulici nuper exponi fecerunt, ipsi peculiari devotionis affectu ducti, et ut alios christifideles ad eiusdem devotionis studium accendant, in parochiali ecclesia S. Nicolai ad Caesarinos de Urbe unam eorumdem aulicorum confraternitatem Urbanam nuncupandam ad Dei gloriam et honorem, ac animarum dictorum fidelium salutem per nos erigi summo-pere desiderant;

§ 2. Nos, piis eorumdem aulicorum desideriis huiusmodi benigne annuere,

1 Eidem confraternitati postea concessa fuit ecclesia S. Laurentii in Fonte in regione Montium Urbis per Const. Urbani VIII data die XIV iunii MDCXXVIII, quam suo loco dabimus (R. T.).

animarumque saluti paternam charitate prospicere, eosdemque aulicos specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorumdem nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, in praedicta ecclesia unam christifidelium aulicorum dictae Urbis confraternitatem, Urbanam nuncupatam, quae non sit pro hominibus unius specialis artis, sine alicuius praeiudicio, apostolicam auctoritate perpetuo erigimus et instituimus.

§ 3. Necnon confratribus dictae confraternitatis pro tempore existentibus, ut processionaliter incedere, divina officia in suo oratorio recitare, et pro ipsius confraternitatis negotiis se congregare, ac quaecumque statuta, capitula, ordinationes et decreta pro salubri eorum et dictae confraternitatis regimine et administratione necessaria et opportuna, licita tamen et honesta, sacrisque canonibus, et Concilii Tridentini decretis, ac constitutionibus apostolicis non contraria, per dilectum filium nostrum in dicta Urbe vicarium in spiritualibus generalem examinanda et approbanda, facere et edere, illaque pro tempore, prout eis videbitur et expediens fuerit, praeviam simili examinatione et approbatione, mutare, alterare, corrigere et in melius reformare;

§ 4. Ac insuper omnia et singula legata, relicta, res et bona quomodolibet qualificata, mobilia et immobilia, per quoscumque christifideles dictae confraternitati per viam testamenti, donationis, aut alias quomodolibet pro tempore legitime

elargita et relicta recipere, illaque per eorum officiales et deputatos regere, gubernare et administrare, ac in ipsius confraternitatis, et eius piorum operum usus convertere libere similiter et licite valeant (ita tamen ut de receptis et administratis per eosdem eidem vicario iuxta decreta Concilii Tridentini huiusmodi rationem reddere teneantur), auctoritate et tenore praedictis, concedimus et indulgemus.

§ 5. Postremo, ut dicta confraternitas maiora in dies suscipiat incrementa, de omnipotentis Dei misericordia ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus et singulis christifidelibus, qui dictam confraternitatem imposterum ingredientur, die primo eorum ingressus, si vere poenitentes et confessi sanctissimum Eucharistiae sacramentum sumpserint, plenariam;

§ 6. Necnon pro tempore describendis in dicta confraternitate confratribus, in cuiuslibet eorum mortis articulo, si vere poenitentes et confessi ac sacra communione refecti, vel, quatenus id facere nequierint, saltem contriti nomen Iesu ore, si potuerint, sin autem corde devote invocaverint, etiam plenariam.

§ 7. Ac eisdem pro tempore existentibus confratribus, etiam vere poenitentibus et confessis, ac eadem sacra communione refectis, qui praedictae confraternitatis ecclesiam, vel cappellam, seu oratorium die festo exaltationis sanctae Crucis a primis vesperis usque ad occasum solis festi huiusmodi singulis annis devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordiam, haeresum extirpatione, ac sanctae Matris Ecclesiae exaltatione piis ad Deum preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus et elargimur.

§ 8. Insuper dictis confratribus, etiam

1 Vocem mortis nos addimus (R. T.).

Causae faciendae declarationis.

Declaratio, de qua in rubrica.

Poenae contra Inobedientes.

Clausulae.

Transumptis data fides.

Pronominum.

Aulici propriam confraternitatem erigi curant.

Quam erigit Pontifex, Urbanamque vocat.

Spiritualesque gratias et elargitur.

vere poenitentibus et confessis, ac sacra communione relictis, ecclesiam vel cappellam seu oratorium huiusmodi in Conceptionis B. Mariae Virginis, ac S. Urbani Papae et Martyris, et sanctorum Ioannis et Pauli, ac sancti Antonii abbatis festis diebus, ut praefertur, visitantibus, et ibidem orantibus, quo die praedictorum id egerint, septem annos et totidem quadragenas;

§ 9. Quoties vero ipsi missis et aliis divinis officiis in dicta ecclesia, vel cappella, seu oratorio pro tempore celebrandis et recitandis, seu congregationibus publicis vel privatis eiusdem confraternitatis ubivis faciendis interfuerint, aut pauperes hospitio susceperint, vel pacem inter inimicos composuerint, seu componi fecerint, vel procuraverint, necnon etiam qui corpora defunctorum, tam confratrum dictae confraternitatis quam aliorum, ad sepulturam associaverint, aut quascumque processiones de licentia Ordinarii faciendas, sanctissimumque Eucharistiae sacramentum, tam in processionibus, quam cum ad infirmos, aut alias ubicumque et quomodocumque pro tempore defertur, comitati fuerint, aut, si impediti, campanae ad id signo dato, semel orationem dominicam et salutationem angelicam dixerint, aut etiam quinquies orationem et salutationem praedictas pro animabus defunctorum confratrum dictae confraternitatis recitaverint, aut peccatorem aliquem ad viam salutis reducerint, et ignorantes Dei praecepta, et ea, quae ad salutem sunt, docuerint, aut aliud quodcumque pietatis vel charitatis opus exercuerint, toties, pro quolibet praefatorum operum, sexaginta dies de iniunctis eis, seu alias quomodolibet debitis, poenitentis in formam Ecclesiae consuetam relaxamus. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Si haec confraternitas alteri confraternitati uniat

§ 10. Volumus autem, quod si dicta confraternitas alicui archiconfraternitati aggregetur, vel quavis alia ratione uniat

seu etiam quomodolibet instituat, praesentes et quaevis aliae litterae apostolicae illis nullatenus quoad indulgentias et remissiones praefatas suffragentur, sed ex tunc eo ipso prorsus nullae sint.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxx octobris mdcxxiv, pontificatus nostri anno ii.

Dat. die 30 octobris 1624, pontif. an. ii.

XCIV.

Magno magistro Militiae Christianae facultas conceditur militiae adscribendi eos qui per biennium Sedi Apostolicae inservierint.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Cum nos nuper Militiam Christianam Conceptionis Deiparae Virginis apostolica auctoritate erexerimus et instituerimus, ac sub nostra et Sedis Apostolicae protectione susceperimus, illique et eius militibus ac magno magistro varia privilegia, indulta, immunitates, praerogativas, gratias, et favores, prout in litteris erectionis praedictae militiae sub datum Romae apud S. Petrum, pridie idus februarii pontificatus nostri anno i, expeditis plenius continetur¹, apostolica auctoritate concesserimus:

§ 1. Ad ampliandum eo magis dictae militiae felicissimum incrementum, ita ut militantis Ecclesiae infensissimi hostes, tam potentium et illustrium virorum fortitudine, quam etiam ecclesiasticorum principum maiestate et auctoritate perterriti, ab assiduis, quas erga christianam rempublicam moluntur, insidiis desistant, et catholicae fidei propagatio in dies magis augeatur, motu proprio non ad alicuius super hoc nobis oblatae petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque de liberatione nostris, ac de apostolicae po-

¹ Quas vide supra pag. 114 (R. T.).

Exordium, a rectam a se militiam christianam recenset.

Cuius magno magistro facultatem concedit adscribendos, qui per biennium Sanctae Sedi inservierint.

testatis plenitudine, eiusdem militiae magno magistro pro tempore existenti, seu ab eo delegandis vel deputandis, ac eiusdem militiae institutoribus plenam et omnimodam facultatem concedimus per praesentes, ut quoscumque patriarchas, archiepiscopos, episcopos, causarum palatii apostolici auditores, necnon camerae nostrae apostolicae clericos, protonotarios de numero participantium, necnon utriusque signaturae nostrae referendarios, qui saltem per biennium actu officia sua exercuerint, Sedis Apostolicae servitiis realiter insistendo, secundum dictae militiae statuta et constitutione a nobis approbatas, absque aliis ab eis faciendis probationibus, in eadem militiam recipere, admittere, ac illis habitum et crucem, per eiusdem militiae milites gestari solitum, conferre libere et licite possint.

Sic autem adscriptis ceterorum militum privilegia communicat.

§ 2. Quibus, omnibus et singulis privilegiis, indultis, praeeminentiis, praerogativis, gratiis, favoribus, immunitatibus, exemptionibus, quibus alii dictae militiae milites utuntur, fruuntur, potiuntur et gaudent, uti, frui, potiri et gaudere, ac habitum et crucem huiusmodi gestare, necnon vocem activam et passivam in capitulis, consiliis, etiam supremo, secundum dictae militiae constitutionem faciendis, si ad hoc deputati fuerint, ac aliis dictae militiae actibus habere, et in tali habitu, ac suis dignitatibus, quas obtinent, remanere, necnon ad quoscumque alios maiores et nobiliores gradus ascendere similiter possint, necnon quaecumque, quotcumque, et qualiacumque beneficia ecclesiastica, prioratus, praepetorias, commendas, praeposituras, abbatias, personatus, administrationes, ac officia, dignitates, canonicatus, ac praebendas in cathedralibus, seu metropolitanis, vel collegiatis ecclesiis, si sibi alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur, praesententur, vel alias assumantur ad illa, et

instituantur in eisdem, recipere, ac (dummodo plura simul non sint quam quae a Concilio Tridentino permittuntur) quoad vixerint retinere, et quascumque pensiones annuas, usque ad quamcumque summam, super cathedralium et metropolitanarum et abbatialium, conventualium et capitularium mensarum, necnon monasteriorum, etiam consistorialium, prioratum, canonicatum, ac praebendarum, dignitatum, personatum, administrationum et officiorum, aliorumque beneficiorum ecclesiasticorum, cum cura et sine cura, secularium et quorumvis Ordinum et militiarum regularium, qualitercumque qualificatorum, fructibus, redditibus, proventibus, iuribus, obventionibus et emolumentis universis, ac etiam distributionibus quotidianis, aliis sibi canonice reservandas, percipere, exigere, et in suos usus ac utilitatem convertere, ipsasque pensiones una cum praepetoriis et beneficiis quibuscumque, quoad vixerint, retinere libere et licite possint et valeant, apostolica auctoritate, tenore praesentium, indulgemus; sicque ab omnibus et singulis censi decernimus.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dictae militiae (etiam iuramento, confirmatione apostolica¹, aut quavis alia firmitate roboratis) statutis, consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xiv novembris mdcxxiv, pontificatus nostri anno ii.

Dat. die 14 novembris 1624, pontif. an. ii.

XCV.

Ecclesiasticis regni Siciliae permittitur, ut quoddam subsidium regi praebere queant².

¹ Edit. Main. legit *apostolicae* (R. T.).

² Ex regest. in Secret. Brev.

Charissimo in Christo filio nostro Philippo, Hispaniarum regi catholico, Urbanus Papa VIII. Charissime in Christo filii noster, salutem et apostolicam benedictionem.

Statibus regni Siciliae quamdam pecuniam summam regi offerentibus,

§ 1. Exponi nobis nuper fecisti, quod cum dilecti filii tres hominum Status, seu tria brachia, ecclesiasticum, militare, et demaniale nuncupata, regni Siciliae ultra pharum, cuius tu rex existis, quibusdam rationabilibus de causis animos eorum moventibus, de offerendo tibi ac bonae memoriae Philiberto a Sabaudia, priori prioratus Castellae et Legionis hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, tunc eiusdem regni proregi, certas pecuniarum summas, donativa nuncupata, sub certis terminis ac modo et formam exigendas inter se tractaverint) venerabiles fratres archiepiscopi, episcopi, ac dilecti filii archimandrita ac aliae personae ecclesiasticae dicti regni certam ratam sponte sua obtulerunt et dare statuerunt in parlamentis ordinariis habitis de anno praesenti; ipsique archiepiscopi, episcopi et archimandrita ac aliae ecclesiasticae personae eorum ratam huiusmodi, accedente ad hoc nostro et Apostolicae Sedis beneplacito, persolvere obtulerunt, et forsitan etiam persolverunt.

Ecclesiastici quoque ratam pro sui parte dare decorant.

Rex itaque permitti sibi, suisque ministris, ut eam recipere queant, petit.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat ex eo quod per Lateranense concilium novissime celebratum, diversasque alias canonicas sanctiones, sub certis censuris et poenis caveatur expresse, ne reges, principes, et alii potentatus ab archiepiscopis, episcopis, abbatibus et aliis personis ecclesiasticis, etiam sponte offerentibus, aliquam pecuniarum summam sive subventionem recipiant), maiestas tua, ac tui illius regni ministri, necnon dilectus filius noster Ioannettinus S. R. E. cardinalis ab Auria nuncupatus, qui eidem Philiberto in munere proregis huiusmodi, nostra et Apostolicae Sedis li-

centiam sibi suffragante, successit, dubitetis, ratam praedictam recipiendo, censuras et poenas praedictas incurrere, et forsitan incurreris; ac nobis propterea humiliter supplicari feceris, pro tuae et dictorum ministrorum ac Ioannettini cardinalis et proregis conscientiae quiete, quatenus in praemissis nostram et huius Sanctae Sedis auctoritatem interponere dignaremur:

§ 3. Nos, huiusmodi supplicationibus inclinati, oblationi et forsitan promissioni, necnon solutioni per archiepiscopos, episcopos et archimandritam ac alias ecclesiasticas personas factis, pro hac vice tantum, nostram et Sedis praedictae auctoritatem interponimus per praesentes: et nihilominus archiepiscopis, episcopis, et archimandritae, ac aliis ecclesiasticis personis praedictis, ut ratam huiusmodi, per eos, ut praefertur, oblatam et promissam, persolvere, ac maiestas tua, et tui ministri, dictusque Ioannettinus cardinalis et prorex, eam petere et recipere, absque conscientiae scrupulo, seu censurarum et poenarum praedictarum incursu, libere et licite valeant, concedimus et indulgemus.

Permittit Urbanus.

§ 4. Ipsosque archiepiscopos, episcopos et archimandritam, ac alias personas ecclesiasticas, et earum singulas, quatenus ipsi dictam ratam iam promiserint aut solverint, necnon eandem maiestatem tuam, et tuos ministros, ac Ioannettinum cardinalem et proregem praedictum, si eandem ratam iam perceperint, ab omnibus et singulis censuris et poenis propterea quomodolibet incursis, eadem auctoritate, absolvimus et absolutos fore censemus et declaramus.

Ipsosque ecclesiasticos, si iam quidquam dederint, a censuris absolvit.

§ 5. Decernentes, quod omnes et singuli pensionarii, seu ii, quibus loco pensionum fructus in totum vel in partem reservati existunt, cuiuscumque dignitatis vel conditionis sint, exceptis tamen sanctae Romanae Ecclesiae cardinalibus, ad huiusmodi ratae solutionem in omnibus et per

Decernit pensionarios etiam teneri ad solutionem huiusmodi ratae.

omnia, perinde ac si nominatim ratam eandem se soluturos obtulissent (clausulis et decretis in litteris apostolicis reservationum pensionum et fructuum huiusmodi etiam in forma camerae, etiam cum iuramento et censuris, ac mandati exequivi susceptione, vel alias desuper factis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, de verbo ad verbum mentio, seu quaevis alia expressio habenda sit, et in eis caveatur expresse, quod per huiusmodi clausulas generales, etiam mentionem specialem importantes, eis derogatum esse non censeatur, aut derogari non videatur, nisi certis modo et forma in illis expressis plene observatis. Quibus omnibus, eorum tenores praesentibus pro expressis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 7. Ceterum, volentes providere ne pauperes ecclesiastici ad contributionem huiusmodi graventur, Ioannettinum cardinalem et proregem praedictum hortamur attente, ac in virtute sanctae obedientiae illi mandamus, quatenus pauperes ecclesiasticos, qui in redditibus annuis nihil, aut parum, etiam usque ad valorem decem unciarum, scuta xxv monetae illius regni constituentium, inclusive habent, ad contributionem praedictam per quoscumque, quavis auctoritate fungentes, cogi aut compelli nullo modo permittat.

Pauperes tamen ecclesiastici eximit.

§ 8. Volumus, quod exactio pecuniarum huiusmodi ab ecclesiasticis per personas etiam ecclesiasticas a dicta maiestate tua seu dicto Ioannettino cardinale et prorege deputandas fieri debeat, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis (quod si secus in aliquo praemissorum factum fuerit, qui contravenerint, in poenas et censuras incurrant, perinde ac si praesentes litterae non emanassent);

Exactio vero huiusmodi per ecclesiasticos fieri praecipit.

§ 9. Quodque etiam praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo ali-

Transumpti crediti habet.

Contraria tollit.

§ 6. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon ecclesiarum, monasteriorum et beneficiorum huiusmodi (etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis, exemptionibus, immunitatibus, etiam in corpore iuris clausis, ac litteris apostolicis, quibusvis generaliter vel specialiter

cuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra in omnibus et per omnia adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xv novembris MDCXXIV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 15 novembris 1624, pontif. anno II.

XCVI.

Indultum fratribus Iesuatis sancti Hieronymi, Ordinis sancti Augustini, quod abiecto caputio albi coloris, aliud coloris eorum habitus, eaque formam qua ceteri Mendicantes utuntur, deinceps gestare valeant.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Onerosa pastoralis officii cura nobis, licet immeritis, ex alto commissa postulat, ut religiosos viros, qui, spretis mundi vanitatibus, divini numinis obsequiis sese manciparunt, propensis studiis complectamur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Indultum de quo in rubrica.

§ 1. Hinc est quod nos, dilectos filios fratres Iesuatos sancti Hieronymi, Ordinis sancti Augustini specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione

1 Institutum horum fratrum habes in Martin. V Const. xxii *Piae*, tom. IV, pag. 730; et Const. xx Pauli V, *Religiosos*, tom. XI, pagina 272; et eisdem fratribus, approbatis a locorum Ordinariis, ad audiendas confessiones in ecclesiis parochialibus dicti Ordinis, ut parochianorum confessiones audire valeant, concessit Greg. XV in Const. Lxxvi *Ex iniuncto*, tom. XII, pag. 730; qui etiam comprobavit novitatum in Urb., ut in eiusdem Const. cviii, *Inter multiplices* ibid., pag. 812.

vel causam latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium sacris ritibus praepositorum consilio, eisdem fratribus, ut, abiecto caputio albi coloris, quod super humeros hactenus gesserunt, aliud in capite coloris eorumdem pallio similis, atque eam formam qua ceteri Mendicantes utuntur, gestare libere et licite valeant, apostolica auctoritate, tenore praesentium, concedimus et indulgemus, ac licentiam et facultatem impertimur.

§ 2. Decernentes illos desuper a quaquam, quavis auctoritate, quomodolibet indebite molestari, inquietari vel perturbari nullatenus posse, neque debere; praesentes vero litteras validas et efficaces esse et fore, eisdemque fratribus in omnibus et per omnia plenissime suffragari;

§ 3. Sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, dictique Ordinis (etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliam roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, eorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem,

Clausulae.

Derogatio contrariorum.

rem, sub annulo Piscatoris, die XIX novembris MDCXXIV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 19 novembris 1624, pontif. an. II.

XCVII.

Confirmatio confraternitatis Musicorum sub Visitationis B. Mariae, S. Gregorii Papae, ac S. Caeciliae titulo, antea in ecclesia Congregationis clericorum regularium S. Pauli Decollati de Urbe institutae, cum indultorum ac indulgentiarum concessione.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Pietatis et christianae charitatis opera ubique cum divini cultus incremento exerceri cupientes, his propterea, quae pie et provide facta fuisse dicuntur, libenter, cum a nobis petitur, apostolici muniminis adiicimus firmitatem, Christique fideles, ut in eorumdem piorum operum exercitio magis confoveantur, favoribus et gratiis prosequimur opportunis, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Erectam primum confraternitatem musicorum.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii officiales et confratres confraternitatis Musicorum nuncupatae, sub Visitationis B. Mariae Virginis ac S. Gregorii Papae et S. Caeciliae invocationibus, quod alias confraternitas praedicta in S. Pauli Clericorum Regularium Congregationis eiusdem S. Pauli Decollati seu aliam almae Urbis nostrae ecclesiam canonicè erecta et instituta fuit;

Statutaque pro ea edita.

§ 2. Ac, pro felici, prosperaque illius directione et gubernio, nonnulla statuta condita fuerint, illaque a dilecto filio nostro in dicta Urbe vicario in spiritualibus generali probata fuerunt, prout in publicis desuper confectis scripturis plenius dicitur contineri.

Confirmari petunt confratres.

§ 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, firmiora sint ea, quae a Sede

1 Cohaerenter legeretur fuerunt (n. r.).

Apostolica approbantur et confirmantur, cupiantque propterea officiales et confratres praedicti, erectionem et institutionem, statutaque praedicta apostolicae confirmationis patrocinio communiri, aliasque sibi per nos indulgeri:

§ 4. Nos, eorum volis in praemissis, quantum cum Domino possumus, annuere, illosque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationum, suspensionum et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, erectionem et institutionem praedictas, quatenus canonice factae fuerint, ut praefertur, nec non statuta praedicta, dummodo tamen licita sint et honesta, sacrisque canonibus, et Concilii Tridentini decretis, ac constitutionibus apostolicis non adversentur, apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 5. Eisdemque officialibus et confratribus, ut statuta huiusmodi pro temporum varietate, prout eis melius et expediens videbitur, mutare, alterare, corrigere et in melius reformare, ac etiam de novo condere, praeviam tamen eiusdem vicarii examinationem et probationem, libere et licite valeant, licentiam et facultatem concedimus et impertimur.

§ 6. Praeterea, ut officiales et confratres praedicti in piorum operum exercitio magis accendantur et confoveantur, nonnullorumque compescatur temeritas,

Confirmat Urbanus.

Prohibet, quominus sine licentia revisorum ab hac confraternitate deputandorum compositio-

non musicales
typo edantur.

qui, nullis, vel saltem incompositis, artis musicae huiusmodi studiis aut legibus servatis, publice typis mandare non verentur, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus, et praesertim librorum impressoribus et bibliopolis, sub quingentorum ducatorum auri de camera, pro una camera nostrae apostolicae, ac pro alia eidem confraternitati, ac pro reliqua tertiis partibus accusatori et iudici exequenti irremissibiliter applicandorum, eo ipso, absque ulla declaratione, incurrenda poenam, ne de cetero in Urbe quascumque tam proprias quam alienas musicales compositiones et moxetia cuiusvis generis et speciei existentia, iam per quoslibet eiusdem artis peritos composita, et de cetero componenda et imprimenda, sive ad ipsam Urbem ad effectum impressionis transmittenda, absque speciali correctorum seu revisorum ab ipsa confraternitate deputatorum licentia in scriptis obtinenda, quae tamen gratis concedi debeat, imprimere, aut ab alio vel aliis impressa vendere seu venalia habere, vel proponere quoquo modo audeat seu praesumat, interdiximus et prohibemus.

Vel scholae
musicae ap-
riantur.

§ 7. Ad haec (ut ad publicas artis musicae huiusmodi scholas in dicta Urbe aperiendas imperiti nullatenus admittantur) dictae confraternitati, quod de cetero omnes et singuli, sive clerici sive laici, artis musicae huiusmodi scholas in dicta Urbe aperire, in eisque publice musicam docere velentes, licentiam ab eisdem deputatis in scriptis et sigillo eiusdem confraternitatis munitam, quae gratis concedatur, petere et obtinere¹, auctoritate et tenore praesentium, concedimus et indulgemus.

Gratias spiri-
tuales confratri-
bus concedit.

§ 8. Postremo, ut dicta confraternitas maiora in dies suscipiat incrementa, de omnipotentis Dei misericordia ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius au-

¹ Subintellige *compositiones musicales* (R. T.).

² Subde *possint* vel *debeant* (R. T.).

toritate confisi, omnibus et singulis christifidelibus, qui dictam confraternitatem imposterum ingredientur, die primo eorum ingressus, si vero poenitentes et confessi sanctissimum Eucharistiae sacramentum sumpserint, plenariam;

§ 9. Necnon nunc et pro tempore descriptis et describendis in dicta confraternitate confratribus in cuiuslibet eorum mortis articulo, si vere poenitentes et confessi, ac sacra communione reffecti, vel, quatenus id facere nequiverint, saltem contriti nomen Iesu, ore si potuerint, sin autem corde devote invocaverint, etiam plenariam;

§ 10. Ac eisdem nunc et pro tempore existentibus confratribus, etiam vere poenitentibus et confessis, ac eadem sacra communione reffectis, qui praedictae confraternitatis ecclesiam, vel cappellam, seu oratorium die festo S. Caeciliae a primis vespers usque ad occasum solis festi huiusmodi singulis annis devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordia, haereticorum extirpatione, ac sanctae Matris Ecclesiae exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus et elargimur.

§ 11. Insuper dictis confratribus, etiam vere poenitentibus et confessis, ac sacra communione reffectis, ecclesiam, vel cappellam, seu oratorium huiusmodi in Visitationis beatae Mariae Virginis, ac sanctorum Angelorum Custodum, et sanctorum Gregorii et Leonis II, Romanorum Pontificum, festis diebus, ut praefertur, visitantibus, et ibidem orantibus, quo die praedictorum id egerint, septem annos et totidem quadragenas;

§ 12. Quoties vero missis et aliis divinis officiis in dicta ecclesia, vel cappella, vel oratorio pro tempore celebrandis et recitandis, seu congregationibus publicis

**Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.**

Prooemium.

Universalis Ecclesiae regimini per abundantiam divinae gratiae, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, praepositi, inter multiplices, gravissimasque pastoralis officii curas, ad ea mentis nostrae aciem peculiari sollicitudine iugiter convertimus, quae ad maiorem Dei gloriam et sanctae Matris Ecclesiae unitatem et exaltationem, fideique catholicae propagationem, ac christifidelium in bonis litteris, atque christianis moribus instructionem fore dignoscuntur opportuna.

vel privatis eiusdem confraternitatis ubivis faciendis interfuerint, aut pauperes hospitio susceperint, vel pacem inter inimicos composuerint, seu componi fecerint, vel procuraverint, nec non etiam qui corpora defunctorum, tam confratrum et consorum dictae confraternitatis, quam aliorum, ad sepulturam associaverint, ac quascumque processiones de licentia Ordinarii faciendas sanctissimum Eucharistiae sacramentum, tam in processibus, quam cum ad infirmos, aut alias ubicumque et quomodocumque pro tempore deferretur, comitati fuerint, aut, si impediti, campanae ad id signo dato, semel orationem dominicam et salutationem angelicam dixerint, aut etiam quinquies orationem et salutationem eadem pro animabus defunctorum confratrum et consorum dictae confraternitatis recitaverint, aut devium aliquem ad viam salutis reducerint, et ignorantes praecepta Dei, et quae ad salutem sunt, docuerint, aut quodcumque aliud pietatis vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet praedictorum operum sexaginta dies de iniunctis eis, seu aliis quomodolibet debitis poenitentis in forma ecclesiae consuetam relaxamus. Praesentibus perpetuis futuris temporibus validis.

§ 13. Volumus autem, ut si dictis confratribus, praemissa peragentibus, aliquam indulgentiam, perpetuo vel ad tempus nondum elapsam duraturam, concesserimus, praesentes nullae sint.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xx novembris MDCXXIV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 20 novembris 1624, pontif. anno II.

XCVIII.

*Confirmatio constitutionum in collegio
Graecorum de Urbe servandarum¹.*

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Urbanus dum
protector huius
collegii esset,
sequentes edi-
dit constitutio-
nes

§ 1. Sane alias in minoribus constituti, et cardinalatus honore fungentes, ut collegii Graecorum, a felicis recordationis Gregorio Papa XIII praedecessore nostro in aimâ Urbe nostra erecti, et cuius protectoris munus nobis commissum erat, temporalibus commodis prospiceremus, inter alia tunc a nobis gesta, atque executioni demandata, collegium praedictum, illiusque personas et bona quaecumque, curae et administrationi presbyterorum Societatis Iesu a felicis recordationis Gregorio Papa XV etiam praedecessore nostro committi obtinuimus; et pro feliciore eiusdem collegii regimine atque gubernio infrascripta statuta atque constitutiones, quibus dictum collegium de cetero regeretur et gubernaretur, iussu nostro edita fuerunt tenoris subsequentis, videlicet:

§ 2. *Collegii constitutiones.*

Ad rectorem, quem praepositus generalis more Societatis constituet, et, cum ei visum fuerit, amovebit, cura domesticae disciplinae, et constitutionum omnium exacta executio spectabit, qui etiam constitutiones illas, quarum executio specialiter protectoribus ac praeposito generali reservatur, opportune illis in memoriam revocet, ut executioni eas mandent; ministros vero omnes collegii, qui de Socie-

De rectore
et eius officio.

tate non sunt, ipse constituet et amovebit. Rector extraordinarias et insolitas expensas ultra viginti ducatorum summam nulas faciat, nisi conscio et approbante praeposito generali, neque ultra centum ducatorum summam, nisi accedente etiam consensu protectoris, qui collegio specialiter praeest. Quod si expensae mille ducatorum summam excesserint, non fiant nisi de consensu omnium protectorum et superiorum.

Certa pecuniae summa constituatur ad libros singulis annis pro magistris et scholaribus et pro augenda bibliotheca coemendos. Itemque ad suppellectilem ecclesiae conservandam et augendam; quae summa, considerato statu collegii, a protectore, qui collegium administrat, vel de eius consensu a rectore constituatur.

De cardinalibus protectoribus. Cum protectorum aliquis decesserit, moneat rector praepositum generalem, ut pro ratione muneris sui alium substituendum a Sede Apostolica curet, qui ad res collegii promovendas atque Graeciae reductionem idoneus futurus videatur. Interim vero in collegio res Deo serio commendetur.

E protectoribus unus semper sit specialiter a Sede Apostolica deputatus, qui accepti, expensique rationes a rectore, oeconomis, vicariis monasterii Sanctissimae Trinitatis diligenter quotannis exigat, quique res, quae protectoris opera atque auctoritate indigere videbuntur, ordinarie cognoscat. Quod si quod extraordinarium et gravius incidit, referatur ad congregationem protectorum omnium et superiorum, quae circa festum Pentecostes et Nativitatis Domini ordinarie semper habebitur, aut etiam saepius, cum id negotia postulabunt.

De admittendis in alumnatum. Qui in collegio admittendi sunt, sint Graecis parentibus nati, sancto baptismo secundum ritum Ecclesiae Graecae initiati, legitimo matrimonio suscepti, linguam patriam saltem mediocriter teneant, non

debiles, aut deformes, non impediti lingua, non desertores ullius religiosi Ordinis, aut fidei, non neophyti, atque eo ingenio praediti, ut sperari possit, fore, ut utiles Ecclesiae operarii evadant; annorum nec minus duodecim, neque supra decimum sextum, nisi si quando ex peculiaribus causis (neque nisi longa probatione praevia ad experiendum hominis ingenium ac naturam) protectori et superiori dispensandum videretur cum aliquo, ut paulo maior natu admitti possit, dummodo octavum decimum annum non accedat¹. Quod si de admittendo aliquo agatur, qui eam aetatem excesserit, non nisi de expressa Sedis Apostolica dispositione id fieri possit, quae dispensatio subreptitia ac nulla prorsus habeatur, nisi constiterit, in eius petitione expositas fuisse Pontifici causas constitutionis huius.

Admitti in collegium poterunt ex omnibus Graeciae provinciis et ceteris Orientis locis, in quibus Graeci habitant; Italo-Graeci, quos vocant, non excedant numerum decem; Rutheni etiam quatuor, et monachi S. Basilii congregationis S. Nili duo, dummodo ingenio polleant, ali in collegio poterunt, quamdiu protectoribus expedire videbitur.

Curet praepositus generalis, ut quantum fieri potest, ex diversis Graeciae provinciis ac locis scholares alantur in collegio, ut fructus ad plures gentes pertinere possit. Eam ob rem ex parvis locis et insulis ne plures simul in collegio versentur, nisi alii suppetant. Si quis latini ritus ex subreptione in scilicet superioribus ingressus fuerit, post susceptum iuramentum teneatur etiam postquam ex collegio discesserit, ritum graecum servare, atque ad animarum salutem incumbere: qua etiam conditione admitti intelligatur², si qui alioqui ritus latini ex

¹ Potius legendum videretur *excedat* (R. T.).

² Ex seqq. legerem *intelligentur* (R. T.).

peculiari Sedis Apostolicae dispensatione admissi fuerint.

Si cui ex alumnis specialiter indulserit Sedes Apostolica, ut non obstante iuramento ad ritum Ecclesiae Latinae transire possit, teneatur ad restitutionem omnium expensarum, quae in eo alendo et instituendo factae sunt, nisi etiam super hoc dispensatum cum eo fuerit; qui vero sine expressa dispensatione ritum mutaverint, quibuscumque officiis et beneficiis eo ipso sint privati et ad similia in futurum obtinenda inhabiles perpetuo existant; collegii autem protector administrans contra eos tamquam contra periuros procedere possit ac debeat.

Qui ex Oriente et Graecia veniunt, curetur, ut quantum fieri potest, honesto et commodo loco nati sint, utque eorum parentes et consanguinei bona ac domicilium in iis regionibus habeant, quo facilius et libentius in patriam revertantur. Qui vero ex Italia recipiuntur, eiusmodi sint, ut propter parentum et consanguineorum curam non cogantur ab instituto collegii desistere, sed tales sint, qui libere possint a protectoribus in eas Italiae partes ad curam animarum exercendam dimitti, quae eorum opera indigebunt.

Curet praepositus generalis, ut sint aliqui, qui idoneos ad finem et disciplinam collegii conquirant, deque eorum indole et ceteris secundum constitutiones collegii requisitis recte iudicent, neque ordinarie quemquam admittant¹, nisi de consensu rectoris et cum litteris, quae fidem faciant, eum habere condiciones omnes et singulas requisitas in specie. Ignoti autem, vagi, aut alioquin minus idonei nulla ratione recipiantur. Qua in re protectoris specialiter ad gubernationem collegii deputati, praepositi generalis et rectoris conscientiam oneramus.

De eorumdem numero.

Non plures admittantur in collegium, t. Erronee, ut puto, ed. Main. h. *mittant* (R. T.).

quam quos sine periculo aeris alieni contrahendi superiorum iudicio collegium commode sustentare poterit.

Qui decimum sextum annum excesserint, statim post semestre spatium ab ingressu in collegium, minores autem, dummodo sex menses antea in collegio versati sint, statim atque decimum sextum expleverint, iurent; Italo-Graeci, se non discessuros e collegio, nisi legitime dimittantur, et statum ecclesiasticum ac sacros etiam ordines usque ad presbyteratum ritu graeco suscepturos quandocumque et inibi¹, superioribus visum fuerit, atque ad curam animarum, quocumque intra Italiam a protectoribus, aut uno illorum ad id specialiter deputato, missi fuerint, ituros, neque acturos umquam, ut ad ritum latinum transire sibi liceat. Graeci autem iurent ritum graecum a sancta Romana Ecclesia probatum perpetuo servaturos, neque a collegio discessuros, nisi legitime dimittantur ab iis, ad quos spectat; tuncque statim in Graeciam profecturos, nisi alio a superioribus missi fuerint, ibique, quantum in se erit, fidem catholicam, quam in hoc collegio didicerunt, seminarios, neque acturos umquam, ut ad ritum latinum transire sibi liceat. Promittant praeterea se, dum in collegio versabuntur, instituta et constitutiones eius iuxta superiorum interpretationem servaturos, neque a communi omnium alumnorum vivendi ratione, vel in vestitu, vel in habitatione, vel in victu discessuros, neque quidquam molituros contra constitutiones, instituta et moderatores collegii. Quam promissionem, simul cum iuramento, in libro, quem ad hanc rem servari volumus, chirographo suo coram testibus consignabunt.

Postquam in collegium admissi fuerint, separatim a ceteris ad dies minimum decem habitent, quo tempore, quae ad pie-

De iuramento ab eis praestando.

De disciplina studii, etc.

¹ Potius videretur legendum *ubi* (R. T.).

talem et vitam, secundum disciplinam et instituta collegii, moderandam pertinent, privatim doceantur, neque cum aliis, aut in cubiculis versentur, aut separatim agant, vel colloquantur, exceptis iis qui ad id a superioribus fuerint designati.

Generalem per id tempus totius vitae confessionem facient apud collegii confessarium, aut alium, qui magis ad rem superiori videatur, qui eos a censuris omnibus et casibus Sedi Apostolicae, etiam in bulla Coenae Domini reservatis, iuxta facultates ab eadem Sede concessas absolvet.

Quod si quis, propter aetatis teneritudinem, ad secessum minus idoneus, neque ex confessione generali utilitatem capturus videatur, decem saltem diebus ante iuramentum secedat, ac piae meditationi, confessioni generali, et vitae secundum suam vocationem instituendae vacet; omnes tamen initio doceantur fidei rudimenta, et cetera ad pietatem conducentia, quae pro captu aetatis suae discere possunt.

Sed illis mensibus, qui illis conceduntur ad deliberandum, an manere in collegio, eiusque institutum amplecti velint, attendat diligenter rector, num ad collegii disciplinam et finem illi propositum idonei sint. Quod si quem minus idoneum deprehenderit, sine mora dimittat.

Nemo in hoc collegio alatur, qui sine spe solidi in pietate fundamenti discessurus videatur, ne malus unius exitus ea destruat, quae multorum in religione et pietate profectus aedificavit. Quapropter rectoris conscientiam districtius oneramus, ne huiusmodi homines, postquam eos, sive ante sive post iuramentum deprehenderit, remanere in collegio diutius patiantur; quemadmodum ne eos quidem, qui minus in litteris profecturi videntur, ubi satis eorum indoles explorata fuerit.

Omnes in collegio fraternam charitatem devincti iisdem legibus vivant, etiamsi sa-

1 Coniunct. et delemus (n. r.).

cerdotes, religiosi, et magistri sint et communem cum ceteris vitae rationem in victu, vestitu, habitatione et ceteris omnibus rebus sequantur.

Quia totius spiritualis aedificii fundamentum pietas est, in eo diligentiam omnem impendat rector, ut eam in alumnorum pectoribus inserat; curet igitur, ut frequens sacramentorum, precum ac piorum librorum usus in collegio vigeat, ac verbo Dei et ipse eos ad studium pietatis incitet, et iuvandos ab aliis identidem curet, ita ut praeter lectiones aut conciones sacras, quas in templis audient, saltem quintodecimo quoque die privatis cohortationibus ad ea, quae vocationis et instituti sui sunt propria, animentur.

Vetus collegii consuetudo servetur, ut octavo quoque die confiteantur, et, quibus praeter aetatem licet, decimoquinto quoque die communicent; praeterea vero solemnitatibus diebus festis, ac dominicis omnibus adventus et quadragesimae, idque ordinario latito ritu, praeterquam in festo Paschatis, Pentecostes et in festo Nativitatis Domini, aut si quando praeterea iustis de causis protectori videbitur. Doceantur autem a confessario, aut alio spiritualibus rebus praefecto, quomodo haec cum spirituali suo fructu peragant. Quotidie missam latino ritu audiant; festis vero diebus etiam ritu graeco, et mane antequam studiis operam dent, dimidiam horam orationi pendant: meditationi quidem, qui per aetatem idonei videbuntur; ceteri autem vocali orationi ex confessarii praescripto et more collegii; vespere, antequam cubitum eant, horae quadrantem unum litanis et discutiendae conscientiae suae tribuent; quod si quis officium ecclesiasticum recitare teneatur, id aliis horis persolvat.

Qui sacerdotes, aut in sacris constituti sunt, in gradu suo ministrare secundum rectoris praescriptum debeant, ut ritus et caeremonias ecclesiasticas quas exercere

Pietate, piisque exercitationibus.

deinde debent, addiscant (ac, si qua in re errent, corrigantur ab aliis, quibus id officium demandatum est; qui autem correcti fuerint, neque gravate ferant, et emendare errata studeant); neque umquam, dum sacerdotis copia est, divina officia omittantur, etiam propter actus litterarios, aut quacumque alia de causa.

De directoribus spiritualibus.

Sit domi praefectus rerum spiritualium, qui alumnorum confessiones accipiat; praeterea vero sit unus aliquis, qui Graecos advenas in fide ac ceteris ad pietatem pertinentibus instruat; curetque, ut fidei professionem, quibus necessaria est, et confessionem faciant: quod munus, si nullus sit de Societate qui commode obire possit, superioris iudicio unus e cappellanis ecclesiae, aut alius ex alumnis, cuius virtuti ac fidei, re mature considerata, credi possit munus hoc, obeat.

Alumni, quamvis alioqui ingeniosi ac studiosi, in pietate tamen desides, quique alios exemplo aut consiliis suis ab obedientia, pietatis studio, et collegiali observantia avertere tentaverint, ne alios inficiant, statim e collegio dimittantur. Festis diebus domi se contineant, nisi quando ad actus litterarios, aut ad concionem lectionemve sacram eundum sit, quam audiant cum habeatur, nisi divinatorum officiorum aut litterariarum exercitationum occupatio impediatur.

De servitio ecclesiae praestando.

Missam ac vespere diebus omnibus dominicis, festis omnibus Beatae Virginis, et Angelorum, sanctorum Athanasii, Basilii, Gregorii Nazianzeni, Ioannis Chrysostomi, Nicolai, Catharinae virginis et martyris, festis omnibus Paschatis, Pentecostes, Natalis Domini, Circumcisionis, Epiphaniae, Transfigurationis, Inventionis et Exaltationis sanctae Crucis in ecclesia decantent: diebus item omnibus maioris hebdomadae, in vigilia Natalis Domini et Epiphaniae: ac praeterea, si qui sunt dies,

1 Edit. Main. habet *exercitationem* (n. r.).

qui in Ecclesia Graeca populi universi devotione celebrentur, etiam ipsi divinum officium Orientalis Ecclesiae more celebrent.

Toto quidem anni tempore, sed praesertim cum pomeridianis horis vacatur a lectionibus et per autumnales seras exerceantur in divinis officiis et caeremoniis secundum ritus Orientalis Ecclesiae peragendis, ut haec praestare deinde cum decore et aedificatione possint: in quo, quia magni momenti est, ne remissius aut negligentius agatur, rectoris conscientiam oneramus. Quo item tempore, aut alia cum studia intermittuntur, maiores ea doceantur, quae celebrando sacrosancto missae sacrificio secundum ritum orientalem accomodata sunt, ne ad ecclesiarum deinde curam minus parati accedant.

Curet protector procuratori collegii specialiter deputatus, ut Graecus aliquis ex Oriente ritu graeco consecratus episcopus Romae sit ad divina officia, atque ordinationes ritu graeco in ecclesia S. Athanasii peragendas, qui, quae ad caeremonias et ritus Orientalis Ecclesiae faciunt, docere alumnos possit, et ipse per omnia servet; qui tamen nullum ius in collegium aut ecclesiam habeat, atque ad nutum amoveri a protectore possit.

Duo praeterea sacellani et cantores totidem ex alumnis imprimis, vel, si aliter fieri non possit, conducti sint, qui ecclesiae deserviant, ac missas et divina officia, quoties rectori videbitur, celebrent, cantus et caeremonias ecclesiasticas alumnos doceant. Alumni autem, qui secundum gradum suum in ecclesia ministrabunt, sine ullo stipendio aut exemptione in illo genere id praestent; quod si alumni non sint, in collegio non habitent, neque cum alumnis agere, nisi cum magna circumspicione, permittantur.

Si quis alumnorum ad perfectionis statum

1 Aptius lege *peragenda*, vel *peragendum* (n. r.).

De episcopo eiusque munere.

De sacellanis et cantoribus.

De iis qui Ordinibus religio-

ais adscribi cupiunt.

tum, et aliquod religiosae vitae genus adspiret, post susceptos quidem ritu graeco sacros ordines, nonnisi de expressâ Sedis Apostolicae licentiâ ullum ex maioribus Ordinibus latini ritus ingredi possit. Ante vero quam suscipiat, liceat ei de licentiâ protectoris eorum Ordinum institutum aliquod amplecti, in quo in animarum salute ac reductione utiliter in Graecia laborare possit.

Doctrinam christianam memoriter omnes addiscant, et, qui nondum philosophiae dant operam, diebus dominicis recitent, eiusque explicationem audiant ab aliquo per rectorem designato.

De libris.

Librorum, qui tum in scholis praelegendi, tum privatim permittendi sunt, magnus delectus habeatur, ne morum puritati ac pietati per linguae addiscendae praetextum officiant. Ob eamque rem alumnorum capsas et scrinia rector per se vel per alium virum fidelem frequens invisat. Quod si quis libros huiusmodi apud se habere deprehendatur, severe puniatur, et post tertiam an¹ quartam correctionem, nisi valde evidens emendationis spes ostendatur, e collegio dimittatur. Quod si quando alicui ex magistris liber aliquis eiusmodi permittendus videatur, nonnisi post maturam considerationem, et consulto prius praeposito generali fiat.

De suffragiis pro benefactoribus.

Insignium collegii benefactorum, in primisque fundatoris, in suis orationibus quotidie memores sint, ac fundatoris quidem, vel similis alterius benefactoris, in anniversario die depositionis eorum, offerendo pro animabus ipsorum solemnem missae sacrificio, memoria peragatur. Pro ceteris vero, in die depositionis ipsorum sacerdotes omnes, qui domi sunt, pro ipsius sacrificio offerant, quo item die pro ipsius officium defunctorum alumni recitent: quod ipsum observetur quotiescumque protectorum aliquis vitâ excesserit.

¹ Potius legendum ac vel aut (R. T.).

Cum quis alumnorum mortuus fuerit, officium, missa et reliqua ad exequias pertinentia graeco ritu ei persolvantur; ceteri vero sacerdotes pro eo sacrificent, et alumni privatim pro eo defunctorum officium privatim recitent.

Curent superiores ut alumnorum nemo ad sacros ordines promoveatur, nisi in litterarum et pietatis studio bene probatus, ut ex eius ordinatione fructus merito sperari possit. Qui autem tales fuerint, sine litteris dimissorialibus suorum Ordinariorum, sed ad titulum collegii ac missionis ordinari possint et debeant, dummodo graeco ritu ab episcopo graeco ad id a Sede Apostolicâ deputato ordinentur. Antequam sacris ordinibus initientur, in spiritualibus exercitiis per dies circiter decem contineantur, unoquoque ad minimum anno, aut etiam duobus, si commode fieri possit, priusquam e collegio profisciscantur, sacerdotes ordinentur, atque interim sacerdotalibus officiis, sacramentorum administratione et concionibus habendis exerceantur. Quas conciones priusquam in refectorio, vel publice, cum rectori videbitur, habeantur, studiorum praefectus, aut alius a rectore deputatus mature recognoscat et corrigat. Quod si quis alia dicat, quam quae ostensa atque correctae fuerint, severe puniatur, aut etiam, si excessus notabilis superioribus videbitur, e collegio cum ignominia dimittatur.

Meminerint Sedis Apostolicae impensis se in alieno solo studiorum causâ sustentari, neque ullam rerum, quae domi sunt, vel quas utendas accipiunt a collegio, dispositionem aut dominium habere: ita proinde vivere studeant, ut optatum per eos fructum sperare possit Ecclesia, eaque victus, vestitus et ceterarum rerum moderatione contenti sint, quae pro collegii angustiis superiori convenire in Domino videbitur.

¹ Edit. Main. legit quod (R. T.).

De promovendis ad sacros ordines.

Communi omnes, quantumvis magistri aut sacerdotes sint, victu, vestitu, et cubiculo utantur, quamdiu in collegio fuerint, neque, nisi valetudinis causâ, peculiare quidquam, in victu praesertim, cuiquam permittatur.

Cibum extra collegium nemo sumat, nisi forte apud parentes, fratres, aut patuos, idque non saepius quam his in anno, de expressâ protectoris administrantis licentiâ. Pernoctandi vero extra collegium aut cibi post solis occasum sumendi¹ facultas nullâ ratione concedatur. Quod si quis in hospitibus, locandis, aut, quod absit, in cauponis cibum aut potum clam sumpsisse deprehendatur, dimittatur e collegio.

A litibus ac negotiorum procuratore, quae vagandi occasionem, remissionem studiorum ac disciplinae necessario afferunt, alumni praesus arceantur: neque per aulas aut domos externorum excurrant. Constituatur autem aliquis pius, prudens et expertus vir, qui, si qua² forte incurrerint alumnorum negotia, fideliter expedienda curet, ac rerum omnium, quae aguntur, rectori rationem reddat.

Alumnorum nemo, cuiuscumque gradus, ordinis et conditionis sit, sine comite, ad id a superiore designato, egredi domo audeat. Socius autem sit maturus aliquis ac fidelis vir, isque non e numero alumnorum. Quod si quis, aut sine facultate et comite egressus fuerit, aut designatum sibi comitem deseruerit, vel, eo pro foribus relicto, negotia intus occulte tractaverit, in collegium amplius non recipiatur, nisi forte ad tempus, puniendi causâ.

Ad tollenda scandala, quae ex commensationibus oriri possunt, nullum externum in hortos aut viridaria collegii invitare ad sumendum cibum rector possit sine praepositi generalis consensu.

¹ Nempe extra collegium (R. T.).

² Edit. Main. legit quae (R. T.).

Apud se nemo pecuniam habeat, sed apud oeconomum aut alium a rectore designatum deponat, qui eam in utiles aut necessarios domini usus, conscio et approbante rectore, expendet.

Cubiculorum distinctio, ut quae magni momenti ad bonam collegii gubernationem ac iuventutis instructionem est, diligenter servetur, nullâque ratione permittat rector, ut domi, aut alibi, qui unius cubiculi sunt, cum iis colloquantur, qui ad alterum cubiculum spectant, sine peculiari, ac toties quoties concedendâ, facultate, quam non facile cuiquam concedat, nisi fratribus, aut consanguineis, aut discipulis, ut cum magistris suis colloquantur. Extra cubiculum vero nemo alumnorum exeat, nisi impetratâ prius a cubiculi praefecto facultate, et indicato negotio, cuius causâ exire velit, quae non animi sed necessitatis causâ concedatur. In officinas vero et loca privatis famulorum ministris assignata, aut a communi conspectu dissita, nemo ingrediatur.

Cum externis, Graecis praesertim Orientalibus, neque domi neque alibi colloquium miscant. Quod si quis ignotus accesserit, ut eos alloquatur, nonnisi praesente aliquo viro fideli et gravi, qui linguam intelligat, et quaecumque agunt videre possit, id fiat, sive ii grandiores nati, sive pueri sint: ob eamque rem, priusquam quisquam vocetur ad ianuam, rectori, aut, absente eo, ministro renuncietur, ut constituat, num vocari eum expediat, et socium assignet, quo praesente colloquantur. Atque ut consuetudinis et familiaritatis cum externis occasio praecidatur, nemo, qui de collegio non sit, ad audiendas lectiones in collegio admittatur.

Quemadmodum Graeci, qui ex Oriente veniunt, cum omni charitate a superioribus excipiendi, et, quibus in rebus fieri potest, iuvandi sunt; ita nullâ ratione permittendum, ut promiscue cum alumnis

agant, ac severe puniendi, qui contrafecerint. Sed si quis catechismo, aut auxilio aliquo alio indiget, unus aliquis assignetur, cuius virtuti ac pietati merito confidi possit, qui eum in Domino instruat. Externorum vero nemo permittatur in alumnorum cubicula ingredi, ac multo minus colloquia ibi commiscere, sine aliquo de Societate comite, idque admodum parce ac considerate.

Litteras neque mittere, neque accipere, nisi conscio et approbante superiore, cuiquam liceat, qui eas, priusquam mittat aut reddat, per se vel per aliquem e Societate gravem et multae confidentiae virum omnino perlegat. Qui autem clam mittere vel accipere litteras deprehensus fuerit, severe puniatur: nisi forte materia, quod absit, eiusmodi fuerit, ut dimitti eum ex collegio, ac graviore etiam poenam vindicari expediat.

Pacificè inter se ac fraterne agant, neque iocis modo¹ procacioribus, sed iis etiam abstineant, qui cum offensione aliquam esse possunt, et rixas deinde contentionesque gignere: quam etiam ob rem, ne per iocum quidem, alter alterum tangat. Quod si quis graviore contumeliâ aut plagis quemquam affecerit, severissime puniatur, aut etiam iudicio superioris e collegio dimittatur.

Rectorem atque officiales ceteros, qui eorum curam gerunt, reverenter tractent, atque impositas ab iis poenitentias obedienter et humiliter peragant. Quod si quis subire poenas contumaciter renuerit, aut admodum irreverenter se in superiores gesserit, aut contra eosdem, eorumque ordinationes, alios instigaverit, dimittatur.

Unicuique cubiculo proprius praefectus praesideat, qui neque domi, neque foris, alumnos sibi commissos deserat, cuique in iis, quae ad disciplinam et bonum cubiculi sui statum pertinent, omnes obediunt, a quo identidem de alumnorum

¹ Legerem: atque iocis, non modo, etc. (R. T.).

rebus et modo, quo se gerunt, rector doceatur; neque idem praefectus patiatur, ut eum verbis aut factis alumni minus reverenter tractent; sit vero ipse sacerdos, atque eâ aetate et moribus, ut eum merito vereantur. Quod si quem ex praefectis animadverterit rector alumnis placendi nimium studiosum, neque ita fidelem in officio suo, continuo dimittat. Famulorum vero aut officialium neminem patiatur rector cum alumnis agere.

Nulla neque in sedendo, neque in ambulando, neque in re aliâ inter alumnos praecedentiae ratio habeatur, nisi cum, aut sacerdotes cum non sacerdotibus, aut cum discipulis suis magistri versantur: curent potius omnes, ut alter alterum honore praevenerit, et christianae modestiae et humilitatis exemplum sibi invicem praebeant.

Aegrotorum diligens habeatur cura, neque patiatur rector, aut res necessarias, aut paternum in eos animum suum a quocumque desiderari. Atque, ut curare debet, ut opportune ab aliis invisantur, ita non temere permittat alumnis in eorum cubicula ingredi, sed designet eos, qui per vias ex eodem cubiculo invisant, nisi forte aliquid incidat, quod suadeat, ex alio quoque cubiculo aliquem aliquando advocari.

In studia diligenter incumbant, ut utiles Ecclesiae operarii aliquando esse possint, ob eamque rem rectoris conscientiam oneramus; curet ut omnium studiorum impedimenta serio tollantur de collegio, ne per incuriam tantus in alumnis educandis atque instituendis labor irritus et inanis reddatur.

Quibus diebus vacatur a lectionibus, privatam studium ne intermittant, atque, excepto hebdomadario recreationis die, domi se plerumque contineant; quamvis, ne laboris assiduitate frangantur, extraordinarie aliqua ad relaxandos animos hora concedi iis possit. Lectiones omnes, quae

philosophis et theologis praescribuntur, suis temporibus diligenter audiant, neque cuiquam facile dispenset rector, ut earum aliquam ordinarie omittat, nisi re mature considerata et collatâ cum praeposito generali.

Controversiae fidei, quae Ecclesiae Catholicae non solum cum schismaticis sunt, sed eae etiam, quae cum huius temporis haereticis agitantur, curet rector ut alumnis diligenter explicentur, neque ab eâ exercitatione quemquam eximat, qui¹ theologiam aut conscientiae casus audiant.

Iis singulis facultatibus operam dabunt, quibus dare eos debere rector in Domino iudicaverit. Quod quo melius et consultius fiat, bis aut saltem semel singulis annis eorum omnium, qui superiores facultates audiunt, doctrinam atque ingenium per examinatores explorentur, et qui minus in iis studiis proficere deprehendantur, maiore Dei obsequio prae oculis habito, amoveantur, ne et ipsi tempus inutiliter terant, et plus profecturos alios collegium possit admittere.

Non prius ad audiendam philosophiam promoveantur, quam graece latineque loqui expedite possint; graece vero eleganter scribere; eam ob rem, postquam satis in classe rhetoricae linguae utriusque studuisse videbuntur, graecae linguae perfecte perdiscendae annum integrum impendant. Et dum philosophiae et theologiae operam, curet rector, ut privatis scriptionibus, lectionibus ac disputationibus eam linguam exerceant.

Ad actus publicos theologiae vel philosophiae nemo admittatur, nisi diligenti examine praevio aptus iudicetur ut eius loci dignitatem tueri possit, atque iis moribus sit, ut non indignus eo honore videatur; ad doctoratum vero ii tantum promoveantur, qui et doctrinâ insignes et virtute conspicui sint.

¹ Nempe eorum, qui (R. T.).

Privatas domi repetitiones et disputationes apud proprios suarum facultatum repetitores habeant; neque quisquam ante absoluta studia ab iis ordinarie eximatur, nisi gravissimâ de causâ, iudicio praepositi generalis.

Studiis absolutis, non ultra triginta dies alumni in collegio retineantur: toto vero tempore, quo post absoluta studia in collegio versabuntur, omnibus collegii legibus teneantur, sicut ceteri qui domi sunt; habent tamen superiores, de consensu protectoris specialiter deputati, facultatem aliquos egregiâ virtute atque indole retinendi, quorum operâ, vel ad collegii administrationem, ad iuvandos graecos advenas, aut alios, si qui Romae fuerint, uti possint, aut similibus aliis de causis.

Quae alumnis discedentibus, praesertim pauperibus, in discessu danda sint, ita a protectore praescribantur, ut querelarum et invidiae occasio praecidatur. Qua in re eorum praecipua ratio habeatur, qui bene de collegio meriti fuerint, et valde exemplariter in eo se gesserint: iis vero, quibus satis pecuniae suppetit, quique ad iuvandas animas non proficiunt, aut qui ob culpam aliquam dimissi fuerint, nihil detur.

Curet rector, ut tam graecarum quam latinarum litterarum magistri, qui alumnos docere debent domi, ad munus suum idonei, atque iis moribus sint, qui aedificare, ac promovere eos in pietatis studio possint. Ob eamque rem, qui inquietos se et parum studiosos disciplinae collegialis ostenderint, aut superioribus parum morigeros, scholis nullo modo praeficiantur.

Id quo tutius ac maiore cum consideratione fiat, postquam domi rector consultationem habuerit, rem totam ad praepositum generalem deferat, ut, si quid fuerit dubii, ipse decidat.

Nisi necessitas cogat, nemo ad superiorem classem docendam admoveatur,

nisi prius in inferiori operam suam ac diligentiam superioribus probaverit.

Alumni, quamdiu protectori et superioribus videbitur, docere alios teneantur; cui muneri, quantum fieri poterit, post absoluta studia, aut saltem post primum annum theologiae admovendi sunt. Ipsi vero, memores se gratis in collegio educatos et institutos esse, neque mercedem, neque exemptionem ullam a communi collegii disciplinâ expectent, sive graecae sive etiam latinae litteras, cum id opportunum videbitur, docere iubeantur, quos tamen, tamquam bene de collegio ac toto Oriente promeritos, peculiari affectu rector foveat, et quibus in rebus sine dispendio disciplinae potest, iis gratificetur.

Librorum, qui praelegendi in scholis sunt, magnus delectus habeatur, ut neque moribus officiant, et addiscendae linguae utiles sint, atque ad auditorum captum accommodati. Eam ob rem curet rector, ut a viris linguae graecae admodum peritis et piis, catalogus aliquis eorum librorum conficiatur, qui singulis gradibus magis accommodati sunt, neque sine maturâ consideratione, et re cum viris peritis communicatâ, alios praelegi patiantur.

Priusquam scholis quisquam praeficiatur, per viros idoneos examinetur: quod examen subire omnes debent, quos rector iudicaverit: non tamen¹, ut exploretur, quis praestet litteris, quam ut constet, qui ad id muneris idonei sint, ut ex iis deinde is eligatur, cuius mores, virtus et obedientia id superiorum iudicio merebitur.

Erga alumnos, qui iam discesserunt, rector collegii paternâ sollicitudine utatur, ut eorum labores cognoscat, et fructum, quem in Domino fecerint; deque iis protectores ac sanctam Sedem Apostolicam certiores faciat, litteris consuatur²; et, si quâ re in Urbe indigerint, aut si negocia

¹ Legendum potius non tam (R. T.).

² An recta lectio iudicet lector scius (R. T.).

habuerint ad aedificationem et salutem animarum pertinentia, expedienda curet; iisque, quibus rebus potest, subveniat.

Curet denique rector, ut neque inutiles, neque discoli in collegio detineantur, atque alumni in pietatis studio, atque erga sanctam Romanam Ecclesiam amore ac reverentiâ, atque animarum et reductionis Graeciae zelo educantur.

Divina officia, qua decet modestiâ et gravitate, peragantur: quamobrem sacram caeremoniarum magistri, atque alii viri graves choro praesint, qui non modo, si quid errorum fuerit, privatim corrigant, sed cum opus est, publice etiam castigant aut puniant. Si quis autem ex alumnis, quod absit, indignum quid orationis domo facto, dicto, nutu vel adpectu minus honesto commiserit, confestim e collegio dimittatur. Quod si propter delicti levitatem condonandum aliquid videretur, non fiat nisi de licentiâ protectoris et gravi aliâ poenitentia impositâ.

Ritum graecum per omnia diligenter servent, dum sunt in collegio; latinum vero, quantum scandali, et eorum, cum quibus conversantur, ratio postulabit.

Curet praepositus generalis, cui collegium per se ac per officiales suos, sicut cetera eidem Societati commissa collegia, regendum apostolicâ auctoritate tradidimus, ut secundum praesentes constitutiones, perpetuis futuris temporibus gubernetur, neque minorem diligentiam adhibeat, vel in eo domi regendo, atque idoneis officialibus constituendis, vel in rebus eius temporalibus administrandis per vicarium monasterii Sanctissimae Trinitatis, quem semper unum de Societate de consensu protectoris ab eo constitutum, eiusque obedientiae per omnia subiectum, et, cum visum fuerit, amovendum esse volumus, quam si unum esset e Societatis ipsius collegiis.

Si quid forte in his constitutionibus usus

desiderari monstraverit, aut obscurum fuerit, vel ambiguum, id protectores et superiores, re mature coram Domino consideratâ, ex communi omnium, qui Romae fuerint, consensu suppleant, declarent et extendant.

Nullus autem protector aut superior dispensandi super constitutionibus potestatem habeat, illis casibus exceptis, qui expresse in instructione et declaratione nostrâ numerantur. Sed si quâ in re praeterea dispensandum sit, id fiat de communi omnium protectorum, qui Romae fuerint, et superiorum consensu, idque raro, graves ob causas, atque ubi nulla sit privati commodi aut gratiae suspicio. Quae omnia et singula, iuxta instructionem quam protectores et rector a nobis specialiter habebunt, ab omnibus tam alumnis quam aliis quibuscumque ad collegium pertinentibus, etiam sacerdotibus et religiosis, sub poenis et censuris, nostro, protectorum aut superiorum arbitrio pro culpa modo infligendis, mandamus inviolabiliter observari.

Hucusque collegii constitutiones.

Ad pontificatum erectus Urbanus huiusmodi constitutiones confirmat.

§ 3. Quapropter ad summi apostolatus apicem divinâ favente clementiâ, subinde evecti, praecipuae ac paternae nostrae in Graecorum nationem charitatis esse duximus, ne quid ad felicem ipsius collegii, eiusque personarum statum desideraretur, statuta et constitutiones huiusmodi, pro inviolabili illorum observatione, apostolicae nostrae confirmationis robore communire. Motu itaque proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed de certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, statuta et constitutiones huiusmodi, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos tam iuris

quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 4. Decernentes statuta et constitutiones huiusmodi a modernis et pro tempore existentibus dicti collegii rectore, ministris et alumnis, ceterisque ad quos spectat et in futurum spectabit, firmiter et inviolabiliter observari et adimpleri.

§ 5. Sicque, et non aliter, per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores iudicari et definiti debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, eorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxiii novembris mdcxxiv, pontificatus nostri anno ii.

Dat. die 23 novembris 1624, pontif. anno ii.

XCIX.

Beatificatio venerabilis servi Dei Francisci Borgia Societatis Iesu, cum indulto recitationis officii ac missae celebrationis.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

In Sede Principis apostolorum, nullo meritorum nostrorum suffragio, a Domino constituti, piis fidelium votis, quibus virtutem largitor in servis suis honorificatur, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis.

§ 1. Cum itaque, sicut dilectus filius noster Gaspar tituli Sanctae Crucis in Hier-

Eaque servari iubet.

Clausulae.

Derogatio contrariorum.

Exordium.

Prævio decreto Congregationis rituum.

rusalem presbyter cardinalis Borgia nuncupatus nobis nuper exposuit, venerabiles fratres nostri sanctae Romanae Ecclesiae cardinales sacris ritibus praepositi causam servi Dei Francisci Borgiae, olim ducis Candiae, ac postea religiosi professi et tertii praepositi generalis Societatis Iesu, a tribus rotae auditoribus (instante clarae memoriae Philippo III Hispaniarum rege catholico, necnon regnorum eiusdem Philippi regis proceribus, civitatibus, universitatibus, ac demum praeposito generali eiusdem Societatis)¹, et deinde de mandato nostro ab eisdem cardinalibus, referente dilecto filio nostro Francisco tituli Sancti Angeli in Foro Piscium diacono cardinali Boncompagno nuncupato, discussam, cum de validitate processum, sanctitate vitae, ac denique de miraculis sufficienter constare pronunciasent, in tali statu censuerint habendum², ut ad solemnem ipsius servi Dei canonizationem quaecumque deveniri possit;

Et instante praeposito Societatis Iesu;

Pontifex venerabilium Franciscum Borgiam Beatum appellari posse;

§ 2. Gaspar vero cardinalis ac praepositus et presbyteri dictae Societatis, pro eo quem erga eundem Dei servum Franciscum Borgiam gerunt devotionis affectu, illum Beatum nuncupari, ac officium et missam de eo, donec ad illius canonizationem deveniatur, recitari summopere desiderent:

§ 3. Nos, piis Gasparis cardinalis ac praepositi generalis, ac presbyterorum praedictorum votis, quantum cum Domino possumus, annuere, illosque specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, ac singulares praepositi et presbyterorum praedictorum personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, ha-

¹ Vide annot. desit *examinatam* aut simile (R. T.).

² Forsan legendum *habendam* (R. T.).

rum serie absolventes, et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de eorumdem cardinalium sacris ritibus praepositorum consilio, ut idem Dei servus Franciscus Borgia Beatus nuncupari, deque eo ab omnibus dictae Societatis Iesu religiosis ubique existentibus, necnon in ditionibus familiae illorum de Borgia ab omnibus sacerdotibus, tam secularibus quam regularibus, kalendis octobris, ipso nuncupato die sui obitus, missam celebrari, ac officium de communi Confessorum non Pontificum recitari iuxta rubricas missalis et breviarii romani respective libere et licite valeant, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, perpetuo concedimus et indulgemus.

Et officium recitari, ac missam celebrari de eo indulget.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Obstantia tollit.

§ 5. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, secretarii ipsius Societatis, vel notarii publici manu subscriptis, et personae alicuius in dignitate ecclesiastica constitutae sigillo munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud ubique locorum adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Transumptis que credi iubet.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxiii novembris MDCXXIV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 23 novembris 1624, pontif. anno II.

C.

Facultas commissario cruciatae regnorum Hispaniarum publicandi etiam typis litteras apostolicas super indultis eiusdem cruciatae emanatas¹.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Nuper a nobis emanarunt litterae tenoris subsequentis, videlicet: *Charissimo*

Reconsentur litterae concessionis cruciatae.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

in Christo filio nostro Philippo Hispaniarum regi catholico, Urbanus Papa VIII. Charissime in Christo, etc. Alias felicis recordationis Pius Papa V¹, etc.

Facultas commissario cruciatae de qua in rubrica.

§ 2. Nunc autem faciliiori earundem gratiarum executioni, quantum cum Domino possumus, providere volentes, supplicationibus etiam dicti Philippi regis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, eidem Didaco patriarchae moderno, et pro tempore existenti gratiarum praedictarum executori et commissario dictae auctoritate deputato, praesertim litteras nostras cum omnibus et singulis in eis contentis, modo et forma quibus aliae nostrae et Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum huiusmodi litterae super dictarum gratiarum spiritualium et temporalium per eundem Pium praedecessorem concessarum, ut praefertur, praeferentia expediri solitae publicari consueverunt, publicandi, illasque simul cum eisdem litteris, vel separatim, singulis annis imprimendi seu imprimi faciendi, elemosynamque per eos, qui gratis per praesertim litteras nostras huiusmodi concessis uti voluerint, elargiendam (sine tamen praesertim elemosynae, ratione gratiarum spiritualium et temporalium per dictum Pium praedecessorem concessarum huiusmodi, et a diversis Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris ac etiam a nobis prorogatarum, ut praefertur, dari consuetae) iuxta earundem primarum gratiarum tenorem et formam taxandi seu declarandi, apostolicam auctoritate praedictam, tenore praesentium, plenam, liberam et amplam facultatem et auctoritatem concedimus et impartimur.

Derogatio contrarium.

§ 3. Non obstantibus praemissis, ac omnibus illis, quae in litteris nostris praedictis voluimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

¹ Vide supra, pag. 165.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die iii decembris MDCXXIV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 3 decembris 1624, pontif. anno II.

CI.

Cavetur, quominus officia tam oneris quam honoris in collegio S. Francisci de Paula in regione Montium de Urbe pro fratribus Ordinis Minimorum provinciae Calabriae erecto, ab aliis quam ab eiusdem provinciae fratribus exercentur.

Urbanus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Inter cetera cordis nostri desiderabilia, ea quoque, ex debito pastoralis officii nostris humeris, licet imparibus, divina dumtaxat dispositione impositi, non modice nos urget cura, ut inter christifideles quoslibet, praesertim religiosas personas sub suavi unius et eiusdem instituti iugo et charitatis vexillo Altissimo famulantes, praesertim discordiarum et zizaniarum inimici hominis sementorum aditu, pax et concordia vigeant, piorum testantium voluntates adimpleantur et inviolabiliter observentur, ac regularium loca ad divinum cultum propagandum, et ignorantiae caliginem discutiendam, sacraeque paginae doctrinam (qua mediante uberiores in vinea dextera Domini plantata fructus colligi et animarum salus procurandique noscuntur¹) adipiscendam libere destinata promoveantur: et propterea, quae² successu temporis aliquid contra desideriorum nostrorum huiusmodi dispositionem ausu temerario fieri vel attentari contingat, sacri apostolatus officii nostri partes interponimus, ac alias ultro dispo-

Exordium.

¹ Lectio mendosa nec facile emendabilis: forsitan procurari loco *procurandique* legendum (R. T.).

² Forsan legendum *quando* pro *quae* (R. T.).

nimus, prout, rerum, temporum, locorum et personarum qualitatibus debite pensatis, conspicimus in Domino validius expedire.

Reconsuetor
tenor testamen-
ti Ioannis de
Pizzillis relati
in Constitutio-
ne viii, pag. 53.

§ 1. Cum itaque, sicut nobis innotuit, quondam Ioannes Pizzillus presbyter, dum vixit, Calaber ex oppido Reginae, Bisinianaensis dioecesis, oriundus, Urbis tamen incolae et civis, pio charitatis affectu et spirituali erga nationem citerioris Calabriae benevolentia et amore ductus, in ultimo per eum condito, sub cuius dispositione ab humanis decessit, testamento, in omnibus suis mobilibus et immobilibus ac semoventibus bonis, iuribus, actionibus, creditis, aliisque quibuscumque quomodolibet nuncupatis et qualificatis, dilectos filios correctorem et fratres seu conventum domus regularis S. Andreae de Fratribus nuncupatae de Urbe, Ordinis fratrum Minimorum S. Francisci de Paula, haeredes suos universales instituerit; et inter cetera ordinaverit, quod summa sex mille scutorum monetae ad minus in emptionem alicuius fundi in praedicta Urbe per dictos correctorem et fratres sive conventum impendi, et in ipso fundo ecclesia¹ sub invocatione eiusdem S. Francisci de Paula cum² hospitio seu collegio extrui, ac in eodem hospicio seu collegio fratres Ordinis et nationis praedictorum studiorum causa recipi et commorari, illisque de victu et aliis ad studiorum prosecutionem necessariis provideri, et ad eum effectum, ac pro servitio et usu solum dictorum fratrum studentium, omnes alii redditus haereditatis suae erogari et converti deberent; ac omnem bonorum dictae haereditatis in toto vel in parte alienationem ex quacumque etiam urgentissima causa prohibuerit; volens, quod bona huiusmodi semper, ad effectum ut

¹ Legendum de *Frattis*, ut supra pag. 54 a (R. T.).

² Edit. Main. legit *ecclesiam* (R. T.).

³ Erronee eadem edit. legit *cuius* (R. T.).

ex fructibus inde pro tempore provenientibus in dicto hospicio seu collegio fratres studentes Ordinis et nationis huiusmodi manuteneri et alii possint et debeant, conservarentur; quodque numerus ipsorum fratrum fructibus huiusmodi et expensis pro eorum manutentione necessariis, ad arbitrium cardinalis protectoris Ordinis et executorum testamenti huiusmodi pro tempore existentium, corresponderet, seu proportionatum esset; necnon inter ipsos fratres studentes, eos, qui quovis modo domum maternam dicti testatoris, videlicet illorum de Grilli, etiam usque ad quartum gradum exclusive, consanguinitate attigerint, et deinde eos, qui ex dicto oppido oriundi forent, ac successive illos, qui ex provincia Calabriae citerioris, et ultimo, si aliqua loca superessent, eos qui ex provincia ulterioris Calabriae orti existerent, in ipso hospicio seu collegio praeferrere; et in eventum, in quem dicti haeredes vel fratres dicti hospicii seu collegii pro tempore existentes haereditatem huiusmodi cum conditionibus praedictis et aliis oneribus per ipsum testatorem iniunctis acceptare, vel, ea acceptata, conditiones ac onera huiusmodi adimplere nollent, aut etiam pro una vice in quavis etiam quantumvis minima parte dispositionem testamentariam huiusmodi transgredirentur, tunc et eo casu etiam voluerit et mandaverit, ut omni commodo et beneficio haereditatis praedictae privati remaneret, in eoque fratres congregationis Colloreti nuncupatae (sub regula et habitu S. Augustini militantes) et in provincia Calabriae citerioris praedictae fundatae succederent, eosdem fratres dictae congregationis ipsis haeredibus vel fratribus hospicii seu collegii huiusmodi in dicta haereditate ex tunc cum eisdem conditionibus et oneribus substituendo; deinde (parochiali ecclesia Ss. Sergii et Bacchi de eadem Urbe, una cum

dilectorum filiorum illius parochianorum animarum cura, per dilectum filium tunc existentem ministrum generalem dicti Ordinis, a felicis recordationis Gregorio Papa XV, praedecessore nostro, Ordini praedicto ad effectum collegium huiusmodi condendi obtenta), idem testator, volens per se ipsum suam huiusmodi dispositionem ad effectum perducere, quoddam¹ palatium in dicta Urbe et Regione Montium iuxta monasterium S. Petri ad vincula nuncupati situm, una cum viridariis, membris et pertinentiis suis, a dilecto filio nobili viro Ioanne Georgio Caesarino duce Civitatisnovae emerit, illudque sic emptum dicto Ordini ad effectum inibi ecclesiam et hospitium ac collegium huiusmodi construi faciendi (cum onere quod ipsi corrector et fratres seu conventus dictum palatium ad usum collegii pro habitatione fratrum dicti Ordinis theologiae operam navantium nationis citerioris Calabriae huiusmodi reducere seu reduci debeant, et in reliquis sub eisdem conditionibus, oneribus, caducitatibus, modoque et forma in dicto testamento contentis) irrevocabiliter inter vivos perpetuo donaverit; subindeque dilectos etiam filios Ioannem Baptistam a S. Agatha, et Franciscum de Spezzano, ac Dionysium de Paula, necnon Vicentium de Casentia et Laurentium etiam de Spezzano, ac Michaëlem a Regina, Paulum de Ruito; necnon Ioannem etiam a Regina, et Antonium de Morano, fratres dictum Ordinem expresse professos, et ex citeriori Calabria huiusmodi oriundos, in dicta domo S. Andreae tunc commorantes, in actualem et corporalem possessionem palatii, viridariarum, aliorumque membrorum et pertinentiarum praedictorum introduxerit; ipsique denique sic introducti superiorum auctoritate capellam seu oratorium sub invocatione eiusdem S. Francisci de Paula

¹ Edit. Main. legit *quodquam* (R. T.).

in quadam parte eiusdem palatii existentem seu existens ornaverint et clausuram conventus appellaverint; illis vero ordinationem ipsius conditionis exactius adimplere desiderantibus, dictus testator et donator, sicut Domino placuit, ab hac vita decesserit, ac post eius obitum fratres dictae domus S. Andreae, considerantes ipsum testatorem et donatorem nationis suae religiosos ex dicto eorum Ordine existentes collegio huiusmodi honorare voluisse, omniaque ad eorum usum et utilitatem destinasse, et consequenter sicut onera diversa, sic et bonorum huiusmodi administrationem eis demandare in animo habuisse, dictumque Ioannem Baptistam praedicti collegii vicarium deputatum et pro tempore existentes illius superiores idoneos et opportunos dictae hereditatis administratores et voluntatis eiusdem testatoris et donatoris diligentes observatores et exequutores futuros esse perspicientes, de eiusdem tunc existentis generalis, ac dilectorum similiter filiorum dicti Ordinis, illiusque collegiarum assensu, et cum interventu et praesentia tam dictorum collegiarum, quam etiam dilecti pariter filii nostri Hippolyti sanctae Mariae Novae diaconi cardinalis Aldobrandini nuncupati, moderni eiusdem Ordinis protectoris, seu eius auditoris ad id ab eodem Hippolyto cardinale specialiter deputati, ac sub nostro et Sedis Apostolicae beneplacito acceptam¹ per eos dicti testatoris haereditatem, omneque commodum et incommodum illius, necnon sua et dictae domus S. Andreae iura et actiones quaecumque eis et eorum cuilibet quomodolibet attributa, ac competentia et competitura, cum omnibus et singulis conditionibus, oneribus, vinculis et poenis in dicto testamento contentis, in praedictum Ioannem Baptistam vicarium, pro se ac successoribus suis, dictoque collegio et illius religiosi

¹ Edit. Main. legit *acceptam* (R. T.).

acceptantem, et eiusdem collegii superiorem et collegiales seu religiosos pro tempore existentes transtulerint, ac Ioannem Baptistam et pro tempore existentes dicti collegii superiores et collegiales seu religiosos praedictos veros et proprios administratores, procuratores generales, gestores et agentes totius haereditatis praedictae, cum facultate illam regendi, gubernandi et administrandi, regique, gubernari et administrari faciendi, necnon conventum et ecclesiam, ac domum regularem erigendi et fabricandi, omniaque et singula faciendi et adimplendi, ad quae ex dispositione testamenti et donatione praedictorum¹ obligati fuerunt, constituerint; postmodumque idem Gregorius praedecessor, supplicationibus testatoris et donatoris ac Ioannis Baptistae et Francisci de Spezzano praedictorum inclinatus, donationem praedictam, ac desuper confectum instrumentum, apostolicam auctoritate approbati et confirmari mandaverit;

Quod Gregorius XV approbavit.

Translationem vero huiusmodi haereditatis ad conventum S. Francisci in regione Montium confirmavit Urbanus Constitutions praedictae.

§ 2. Ac insuper nos translationem ac instrumentum huiusmodi eadem auctoritate approbaverimus et confirmaverimus, prout in testamento, ac instrumentis, singulisque litteris apostolicis exinde confectis plenius continetur; ex forma vero et tenore, tam testamenti quam donationis huiusmodi, clare et manifeste appareat, dictum testatorem collegium praedictum pro religiosis suae nationis tantum, et non pro aliis, fundare et dotare, ac eandem nationem suam speciali hoc beneficio, ad testandam et declarandam sui erga patriam animi pietatem, prosequi voluisse, et fratres dictae domus S. Andreae, intentionem eiusdem testatoris et donatoris talem fuisse existimantes, adhaerendo² ad translationem et cessionem praedictas sponte et libenter devenerint; ac ab eo tempore citra dictus Ioannes Baptista vicarius,

¹ Forsan legendum *praedictis* (R. T.).

² Potius lege *ei adhaerendo* (R. T.).

et Franciscus, ac Dionysius, necnon Michaël et Paulus, ac Ioannes et Antonius praedicti haereditatem huiusmodi, illiusque bona ac dictum collegium administraverint et gubernaverint; et, licet tam ipsi, quam postea alii religiosi dicti Ordinis ex dicta natione oriundi super libero gubernio, regimine et administratione eiusdem collegii et illius bonorum molestari, et in ipso collegio alii religiosi, quam ex dicta provinciâ Calabriae citerioris orti, recipi et commorari non posse videatur,

Officia eiusdem conventus a solis Calabriae obtineri posse declarat.

§ 3. Nihilominus, quia successu temporis facile contingere poterit, ut religiosi aliarum provinciarum et nationum in collegio praedicto recipi, et ad illius regimen et gubernium assumi petant et procurent; id autem non solum menti et intentioni dicti testatoris omnino contrarium, sed etiam religiosis dictae provinciae Calabriae grave praeiudicium allaturum esse, exindeque probabile sit, inter religiosos dicti collegii rixas, odia, contentiones et dissidia, aliaque non levia inconvenientia cum gravi status dicti collegii perturbatione, et forsitan totali illius ruinâ et excidio, sine dubio passim oritura esse: Nos, praemissis inconvenientibus et incommodis, nostrae et Sedis praedictae providentiae ministerio, consultum esse desiderantes, Ioannem Baptistam et Franciscum, ac Dionysium, necnon Vincentium, ac Michaëlem et Paulum, ac Ioannem et Antonium praedictos, aliosque dictae nationis Calabriae religiosos, sub regulâ dicti Ordinis S. Francisci de Paula nunc et pro tempore militantes, specialis gratiae favore prosequi volentes, eosque et eorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis a iure vel ab homine quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum praesentium dumtaxat consequen-

dum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, necnon testamenti et instrumentorum ac praedictarum litterarum tenores etiam veriores praesentibus pro expressis habentes, motu nostro proprio, non ad Ioannis Baptistae, aut Francisci, vel Dionysii, seu Vincentii, nec ad Michaëlis, vel Pauli, seu Ioannis, aut Antonii praedictorum, vel alicuius eorum, aut cuiusvis alterius nobis pro eis oblatae petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione nostrâ, dictaeque apostolicae potestatis plenitudine, quod ex nunc de cetero perpetuis futuris temporibus dictum collegium, necnon tam praedictae haereditatis, quam alia collegio¹ huiusmodi proprietatis iura et bona universa praesentia et futura in quibuscumque rebus consistentia et ubicumque existentia, ac etiam officia et munera tam oneris quam honoris, per religiosos dicti Ordinis ex provinciâ citerioris Calabriae praedictae nunc et pro tempore oriundos tantum (dummodo superiores dicti Ordinis ex Calabria ad regendum et gubernandum dictum collegium, ac illius redditus et bona administrandum idonei reperiantur), et non per alios quarumcumque aliarum provinciarum et nationum eiusdem Ordinis religiosos, quos ad id omnino incapaces et inhabiles esse volumus et declaramus, sub obedientiâ tamen, visitatione, correctione et omnimodâ superioritate eiusdem tunc et pro tempore existentis dicti Ordinis ministri generalis regi, gubernari et administrari,

Aliarumque provinciarum fratres ibi vetat commorari.

Dat. fratribus facultatem exteros huiusmodi amovendi.

§ 4. Ac in eodem collegio nulli alii religiosi, quam ex dictâ provinciâ citerioris Calabriae oriundi et aliâs iuxta testamenti et donationis praedictorum formam qualificati², recipi, commorari, alii et manuteneri possint et debeant;

§ 5. Et, si ullo unquam tempore alios religiosos, quam, ut praefertur, oriundos,

¹ Potius legendum *collegii* (R. T.).

² Edit. Main. legit *qualificari* (R. T.).

ad regimen, gubernium et administrationem collegii ac proprietatum, iurium et bonorum, necnon officia et onera huiusmodi, etiam per dictum ministrum generalem et provinciales, aliosque superiores dicti Ordinis nunc et pro tempore existentes, seu eorum auctoritate, etiam ex quacumque quantumvis urgenti, legitimâ et necessariâ causâ, deputari et assumi, aut in collegio praedicto manutenendos et alendos, etiam studii causâ, mitti, vel in eis¹ consignari aut deponi contigerit; religiosi eiusdem collegii ex dictâ provinciâ Calabriae citerioris oriundi ibi pro tempore commorantes illos recipere et admittere nullatenus teneantur, et, si qui aliquando recepti et admissi fuerint, eos inde dimittere et expellere possint et debeant, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, perpetuo statuimus et ordinamus.

D. mag. te. can. r. Ordinis S. Francisci in regione Montium auctoritate.

§ 6. Necnon ministro generali, et dilectis filiis provincialibus, aliisque superioribus nunc et pro tempore existentibus dicti Ordinis in virtute sanctae obedientiae, ne ad regimen, gubernium et administrationem collegii, iuriumque et bonorum praedictorum, ac officia et onera huiusmodi alios religiosos, quam ex dictâ provinciâ Calabriae citerioris oriundos, et ut praemittitur qualificados, quovis praetextu, colore vel ingenio, et ex quacumque etiam lecturae et studii causâ, per se vel alios deputare et assumere, seu in collegio huiusmodi manutenendos et alendos mittere, aut in illis² consignare seu deponere, aut deputari, assumi, mitti, consignari et deponi facere quomodolibet audeant seu praesumant, motu, deliberatione, ac de potestatis plenitudine, necnon auctoritate et tenore similibus, districtius praecipimus et inhibemus.

§ 7. Decernentes, praesentes nostras litteras, etiam ex eo quod dictus minister

Clausula

¹ Forsan legendum *vel in eo* (R. T.).

² Iterum legi posset *in illo* (R. T.).

generalis, dilecti filii provinciales, ac superiores praedicti, alique quicumque in praemissis interesse habentes, vel habere praetendentes, illis non consenserint, ad eaque vocati, et causae, propter quas illa fiant, examinatae, iustificatae, aut alias approbatae non fuerint, seu quovis alio praetextu, ex quacumque quantumvis legitima et iuridica causa, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in ius vel controversiam vocari, ad viam et terminos iuris reduci, aut adversus illas quodcumque iuris, gratiae vel facti remedium impetrari aut concedi non posse, neque sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus aut aliis contrariis dispositionibus, per quoscumque Romanos Pontifices, sub quibusvis tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, in contrarium facientibus¹ comprehendere, sed ab illis semper exceptas, et quoties illae emanabunt, toties in pristinum et eum, in quo ante praemissa quomodolibet erant, statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, et de novo etiam sub quacumque posteriori data per dictos Ioannem Baptistam et Franciscum, ac Dionysium, necnon Vincentium et Michaëlem, ac Paulum et Ioannem, ac Antonium, eorumque successores eiusdem collegii collegiales quandocumque eligenda concessas, semperque validas et efficaces esse et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere;

§ 8. Sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, etiam de latere legatos, vicelegatos, dictaque Sedis nuntios (sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate) iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 9. Quocirca dilectis filiis nostris archipresbytero ecclesiae Lateranensis, ac nostro et pro tempore existentis Romani Pontificis in Urbe, eiusque districtu vicario in spiritualibus generali, sanctae Romanae Ecclesiae cardinalibus, ac venerabili fratri archiepiscopo Cusentino per apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, easdem praesentes nostras litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte dicti Ioannis Baptistae et pro tempore existentis hospitii seu collegii huiusmodi superioris¹ ac collegialium seu religiosorum, aut alicuius eorum, fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ easdem praesentes litteras, et in eis contenta huiusmodi, ab omnibus, ad quos nunc spectat et pro tempore spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter observari; necnon Ioannem Baptistam ac pro tempore existentem hospitii seu collegii huiusmodi superiorem et collegiales, seu religiosos praedictos, illis pacifice frui et gaudere; non permittentes eos, aut eorum aliquos, desuper quomodolibet indebite molestari; contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii secularis auxilio.

§ 10. Nos enim archipresbytero et vicario ac archiepiscopo praefatis, et eorum cuilibet, quoscumque molestatores, perturbatores, contradictores et rebelles, etiam per edictum publicum, constituto sum-

§ 11. Non obstantibus praemissis, ac prae memoriae Bonifacii Papae VIII etiam praedecessoris nostri, qua cavetur expresse, ne quis extra suam civitatem vel dioecesim, nisi in certis tunc expressis casibus, et in illis ultra unam dietam, a fine suae dioecesis ad iudicium evocetur, seu ne iudices a Sede praedictâ deputati extra civitatem, vel dioecesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere audeant, seu praesumant, ac in concilio generali de duabus dietis editâ, dummodo quis ultra tres dietas vigore earundem praesentium extra suam civitatem vel dioecesim ad iudicium non trahatur; necnon quibusvis aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis ac dicti Ordinis (etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, illi, illiusque ministro generali, provincialibus, superioribus praedictis, ac aliis personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, in contrarium forsâ praemissorum quomodolibet concessis,

1 Perperam ed. Main. legit superiores (R. T.).

Exequutorum designatio.

marie de non tuto accessu, citandi; eisque, ac quibus et quoties inhibendum fuerit, etiam per simile edictum, quoad archiepiscopos et episcopos sub interdicti ingressus ecclesiae, quo vero ad alios inferiores, etiam sub censuris ecclesiasticis et etiam pecuniariis, eorum arbitrio imponendis, moderandis et applicandis poenis, inhibendi; necnon eos, quos censuras et poenas praedictas incurrisse constiterit, eas incurrisse, servatâ formâ Concilii Tridentini, declarandi; ac, legitimis super litteris habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravandi, reaggravandi et interdicendi, plenam et liberam, motu, scientiâ, auctoritate et tenore praemissis, concedimus facultatem.

Derogatio contrariorum.

§ 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, voluntatis, declarationis, statuti, ordinationis, praecepti, inhibitionis, decreti et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae, apud sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicae MDCXXIV, pridie nonas decembris, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 4 decembris 1624, pontif. anno II.

CII.

Contra male ad sacros vel minores ordines seu clericalem characterem ordinantes et male ordinatos.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Secretis aeternae providentiae, consiliis, nullo nostrorum suffragio meritorum, speculatores domus Israel in sublimi apostolatus culmine constituti, eo potissimum pontificiae sedulitatis officia convertenda esse arbitramur, ut qui in sortem Domini

Clausula poenales.

Cura Pontificum Ecclesiae ordinum ac tranquillitatem tuendi.

1 Forsan legendum facientis (R. T.).

vocantur, Christianae militiae dant nomen, spiritualem Ecclesiae tranquillitatem non perturbent, sed pacem confirmant, vires augeant, ac tam strenue se gerant, ut ipsam terribilem, quasi castrorum aciem ordinatam, inferae potestates ac principes tenebrarum quotidie magis perhorrescant. Haec autem quanto impensius fieri optamus, tanto maiori indignatione irreligiosam quorundam impudentiam detestamur, ac sacrilegam temeritatem execramur, qui sacros canones, Summorumque Pontificum decreta non verentes, clericales ordines illegitime suscipiunt, ac dum in ecclesiasticorum ministrorum coetum per nefas irrepunt, Dei cultui, animarum salutem, omnibusque ad optimum christianae reipublicae regimen pertinentibus, plurimum obesse noscuntur.

Clemens IV prohibuit, quominus quis extra suam dioecesim, absque Ordinaris sui dimissorialibus, sacris iurare.

§ 1. Alias siquidem felicitatis recordationis Clemens Papa IV praedecessor noster, volens periculis animarum eorum obviare, qui vinculo excommunicationis adstricti, aut apostatae, seu irregulares, vel alias ordinum sacrorum susceptione indigni, suam patriam, in qua de his haberetur notitia, fugientes, se in remotis partibus faciebant ad huiusmodi ordines promoveri, statuit, ut nullus episcoporum Italiae de cetero aliquem ultramontanum clericum ordinare praesumeret, nisi ab eodem Clemente praedecessore, vel ab episcopo, de cuius dioecesi traxerat originem ordinandus vel in cuius dioecesi beneficiatus existebat, per eius patentes litteras causam rationabilem continentes, quare ipsum nolebat aut nequibat ordinare, specialem licentiam haberet, eos vero, quos contra praemissa contigisset ordinari, manere voluit, absque spe dispensationis super hoc a Sede Apostolica obtinendae, suspensos, ac ordinantes condignam poenitentiam puniri.

Urbanus Cle-

§ 2. Cum autem, non sine gravi animi
1 Importunum nisi delemus (R. T.).

nostri molestia, nobis innotuerit, quamplures ultramontanos, suae salutis immemores, Dei que timore postposito, ad ordines praedictos cum falsis dimissorialibus litteris, seu etiam titulo patrimonii ficto, vel fiduciario, seu etiam falso, cum maximo honorum omnium scandalo, se promoveri fecisse: nos, innumeris, quae ex minus canonica clericorum ordinatione huiusmodi proveniunt, malis, quantum nobis ex alto conceditur, providere volentes, praedictam Clementis praedecessoris constitutionem, cum omnibus et singulis in ea contentis, approbantes et innovantes, motu proprio et ex certa scientia, ac maturam deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, venerabilibus fratribus patriarchis, archiepiscopis et episcopis in Italia existentibus, tenore praesentium, prohibemus, ne quovis praetextu et ex quacumque causa, Hispanos, Lusitanos, Gallos, vel Germanos, aliosque quoscumque ultramontanos, et ex quibusvis locis extra Italiam oriundos¹, non solum ad sacros, sed neque etiam ad minores ordines vel clericalem characterem promoveri audeant, seu praesumant, nisi dimissoriales suorum Ordinariorum litteras a nostris et huius Sanctae Sedis nuntiis seu collectoribus in illis partibus commorantibus recognitas et probatas et subscriptas habeant, eorumdemve nuntiorum seu collectorum subscriptiones a dilecto filio nostro in alma Urbe vicario in spiritualibus generali similiter examinatae, recognitae et approbatae fuerint; alias promoventes, ad annum ab exercitio pontificalium, promoti vero perpetuae suspensionis poenam, absque spe dispensationis a Sede Apostolica obtinendae, incurrant eo ipso. Insuper promotos huiusmodi, ac etiam eos, qui cum falsis, vel fictis, aut fiduciariis patrimonii titulis scienter se ad ordines huiusmodi promoveri fecerint, non

mentis innovavit Constitutionem.

Ultramontanos, absque huiusmodi dimissorialibus a Sede Apostolica ministris reconstitutis, ordinari in Italia sub poena suspensionis vetat.

Promotos autem cum falsis patrimonii aliis etiam poenis vult puniri.

1 Erronee edit. Main. legit *oriundis* (R. T.).

solum praedictis, verum etiam maioribus arbitrio nostro et pro tempore existentis Romani Pontificis infligendis poenis.

Italis autem falsis dimissoriis promotos fori privilegio privat.

§ 3. Italis vero, si quos imposterum clericali characterem insigniri, vel ad minores ordines promoveri ab alieno episcopo cum falsis dimissoriis contigerit, etiamsi qualitatibus per Concilii Tridentini decretum, sess. XVI, cap. XXIII, requisitis praediti sint, nihilominus (sequuta tamen prius desuper iudicis ecclesiastici declaratione) fori privilegio minime gaudere, sed seculari iurisdictioni, ut antea, plene in omnibus subiacere et subiectos esse respective volumus;

Clausulas necessarias apponit.

§ 4. Sicque, et non aliter, per quoscumque iudices ordinarios et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores (sublatam eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate) iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari: in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Constitutionemque Pii II contra male promotos praeservat.

§ 5. Per praesentes autem constitutioni recolendae memoriae Pii Papae II praedecessoris nostri contra male promotos editae¹ nullatenus derogare intendimus, sed illam cum omnibus et singulis in ea contentis, in suo robore et efficacia permanere, perinde ac si praesentes non emanassent, decernimus.

Praesentes publicari iubet.

§ 6. Ut autem praesentes litterae ad omnium notitiam facilius devenire possint, volumus, quod illae, sive earum exempla, in valvis basilicarum S. Ioannis Lateranensis, ac Principis apostolorum de Urbe, et cancellariae apostolicae, nec non in acie Campi Florae, ut moris est, affixae, omnes et singulos, quos illae concernunt, perinde arceant et afficiant, ac si unicuique personaliter intimatae fuissent;

1 Quae legitur in tom. V, pag. 165 (R. T.).

Bull. Rom. — Vol. XIII. 34

§ 7. Quodque earumdem transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Earumque exemplis credi.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XI decembris MDCXXIV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 11 decembris 1624, pontif. an. II.

Anno MDCXXIV, indictione VII pontificatus Sanctissimi Domini nostri Domini Urbani divina providentia Papae VIII, die vero XVI mensis decembris, retroscriptae litterae apostolicae affixae, lectae et publicatae fuerunt ad valvas basilicarum S. Ioannis Lateranensis, Principis apostolorum de Urbe, ac cancellariae apostolicae, acie Campi Florae, per nos Alexandrum de Rochis et Fabium Aemilianum Sanctissimi Domini Papae cursores.

BRANDIMARTES LATINUS,
pro mag. dominorum cursorum.

III.

Praeceptum episcopo Calaguritano et Calciatensi ut ea revocet, quae contra clericum ipsius dioecesis gessit, non obstante inhibitione auditoris camerae apostolicae.

Venerabili fratri Petro,
episcopo Calaguritano et Calciatensi,
Urbanus Papa VIII.
Venerabilis frater,
salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Nuper accepimus, quod licet dilectus filius magister Philippus Pirovanus cappellanus noster, et sacri palatii apostolici causarum ac infrascriptae causae auditor, per suas litteras inhibitorias, sub datum Romae, prima iulii MDCXXIV, iuxta

Camerae apostolicae auditor episcopo iuhuerat, ne quid innovaret in causa coram eadem pendente inter ipsum episcopum et clericum.

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

stylum Romanae curiae expeditas et successive tibi intimatas, auctoritate apostolica et in virtute sanctae obedientiae, ac sub certis tunc impositis poenis, tibi iniunxerit et inhibuerit, ne in causâ et causis inter te et dilectos filios beneficiatos et universum clerum tuae civitatis et dioecesis, de et super nonnullis statutis a te in synodo dioecesanâ anni MDCXX promulgatis sive illorum executione, coram eo pendentibus aliquid innovares, nulloque impedimento esses ipsi clero, quominus conventus, congregationesve haberet tam pro expensis liti subministrandis, quam pro aliis rebus ad causam pertinentibus deliberandis et constituendis:

§ 2. Nihilominus tu post intimationem dictae inhibitionis tibi factam nonnullos ex dicto clero ac ab eo deputatos carcerasti, poenisque et multis affecisti.

§ 3. Propterea nos, cupientes praemissis occurrere, et quod dictae inhibitioni cum effectu pareas, statumque et merita causae et causarum huiusmodi praesentibus pro sufficienter expressis et insertis habentes, fraternitati tuae sub indignationis nostrae et aliis arbitrio nostro infligendis poenis districte praecipiendo mandamus, ut praemissa omnia et singula post intimationem dictae inhibitionis gesta quaecumque revoces, et clerum praedictum in statum, in quo erat tempore dictae inhibitionis, reponas, ac defendas, reponique, ac defendi facias, eundemque clerum, aut illius singulares personas, in congregationibus, distributionibus, aut aliis ad hanc litem pertinentibus pertractandis, faciendis et exequendis (dummodo collectas a sponte contribuere volentibus dumtaxat, non autem ab invitis, exigat) nullo modo impedias, et si quos carceratos detines, a carceribus relaxes, praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, stylo palatii, ceterisque contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die xx decembris MDCXXIV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 20 decembris 1624, pontif. anno II.

CIV.

Erectio collegii Hibernorum in oppido Lovanii Mechliniensis dioecesis¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

In supereminenti Sedis Apostolicae speculâ, meritis licet imparibus, a Domino constituti, et intra mentis nostrae arcana revolventes, quantum ex litterarum studiis catholica fides augeatur, divini nominis cultus protendatur, veritas agnoscat, et iustitia colatur, ad ea, per quae litterarum studia huiusmodi ubilibet, praesertim vero in regionibus ubi maior necessitas urget, excitentur, libenter intendimus, atque his sollicitudinis nostrae partes propensius impartimur, prout, locorum qualitate debite pensatâ, conspicimus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, aliâ a bonae memoriae Eugenio, archiepiscopo Dublinensi, dum vixit, ducentorum et quinque, a quibusdam vero aliis ducentorum et quadraginta florenorum annuorum moneatae Brabantiae summae pro unius collegii Hibernorum nuncupandi in oppido Lovanii Mechliniensis dioecesis erectione et institutione respective relictâ et assignatâ fuerint; nos, considerantes erectionem et institutionem collegii huiusmodi, tam fidei catholicae in illis partibus conservationi et propagationi, tum etiam adolescentum nationis Hiberniae in christianâ pietate, ac fide sincerâ institutioni valde utiles, maximique adiuventi fore; idcirco, de venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium ne-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Aptius legeretur *tum* (R. T.).

Exordium.

Erectio collegii, de quo in rubrica.

gocio propagandae in universum mundum fidei praefectorum¹ consilio, motu proprio, et ex certâ scientiâ, maturâque deliberatione nostris, in praedicto oppido unum collegium Hibernorum nuncupandum, cum cappellâ, seu oratorio, ac refectorio, communi sigillo, bibliothecâ, archivio, ceterisque collegialibus insignibus, ac membris et officinis necessariis et opportunis, pro perpetuis receptione, usu et habitatione unius rectoris, ac competentis numeri ministrorum et alumnorum sive scholarium dictae nationis, qui inibi christianis moribus, bonisque litteris, et ecclesiasticâ disciplinâ imbui debeant, tenore praesentium, sine tamen alicuius praeiudicio, perpetuo erigimus et instituimus.

§ 2. Illique sic erecto et instituto, pro eius dote, ac rectoris et ministrorum, alumnorumque, sive scholarium sustentatione, ac onerum eis incumbentium supportatione, tam praedictas summas per dictum Eugenium archiepiscopum, et alios, ut supra, relictas et assignatas, quam etiam alia scuta trecenta annua per cardinales praedictos ad libitum eorum persolvenda, nec non alia omnia et singula bona per quoscumque christifideles eidem collegio donanda et assignanda, ex nunc, prout postquam donata et assignata fuerint (ita quod liceat rectori, ac ministris, ac alumnis, sive scholaribus praedictis ipsorum bonorum omnium, corporalem, realem et actualem possessionem, suo et dicti collegii nominibus, propria auctoritate, libere apprehendere et apprehensam perpetuo retinere, fructus quoque, redditus, proventus, iura, obventiones et emolumenta quaecumque ex eis provenientia percipere, exigere, levare, recuperare, locare, arrendare ac in communes dicti collegii usus et utilitatem convertere, cuiusvis licentiâ desuper minime requisitâ), perpetuo similiter applicamus et appropriamus.

¹ Edit. Main. legit *praefatorum* (R. T.).

§ 3. Praeterea, cardinales praedictos onere solutionis trecentorum scutorum praedictorum aliquâ ex parte levare volentes, collegio per praesentes erecto huiusmodi summam mille scutorum auri, per dilectum filium modernum comitem de Isemburgh (occasione dispensationis matrimonii inter ipsum ac dilectam in Christo filiam Carolinam, natam dilecti etiam filii nobilis viri moderni comitis de Arembergh ducis Arescotani, contrahendi per nos illi concessae) in manibus venerabilis fratris Petri Francisci archiepiscopi Patracensis nostri et Apostolicae Sedis in Belgicis ditionibus nuncii persolutam, auctoritate et tenore praedictis damus et elargimur; eademque mille scuta investiri, ac pro ratâ redditus, qui ex eis a collegio praedicto percipietur, de summâ trecentorum scutorum per dictos cardinales annuatim ad eorum beneplacitum eidem collegio, ut supra, persolvendorum, ita ut non trecenta scuta integra, sed tanto minus, quanta erit summa redditus ex sculis mille huiusmodi a dicto collegio percipiendi, solvantur, minui et detrahi volumus et mandamus.

§ 4. Decernentes praesentes litteras validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die XIV decembris MDCXXIV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 14 decembris 1624, pontif. an. II.

Largitio Pontificis eiusdem favore.

Clausulae

Derogatio contrariorum.

Cum mandato cum non parcerit episcopus;

Et Urbanus praecipit, ut quae contra inhibitionem generat, revocet.

Dos eidem assignata.

CV.

Commissio Berlingero, episcopo olim Ariminensi, generali totius ducatus Urbini, quoad dux vixerit, ab ipso deputato gubernatori, ut, eveniente eiusdem ducis obitu, possessionem illius ducatus, civitatum et dominiorum, nomine sanctae Sedis & Camerae Apostolicae apprehendat¹.

Venerabili fratri Berlingero,
episcopo olim Ariminensi,

Urbanus Papa VIII.

Venerabilis frater,
salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Cum dilectus filius nobilis vir Franciscus Maria Urbini dux, provide considerans, ducatum Urbini, necnon civitates Senogalliensis et Pisauensis, necnon sancti Leonis cum terra et arce Maioli, et totum Statum Montisferetranum, aliaque dominia, civitates, oppida, castra, terras, arces, propugnacula, seu fortalitia, et loca quaecumque, etiam speciali notâ et expressione dignâ, in et sub Statu dicti ducatus Urbini ad praesens quomodolibet comprehensa, eius antecessoribus dudum a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris in feudum data et concessa, seu aliâs per eum quomodolibet possessa, per obitum suum sine liberis et descendibus masculis, legitimis et naturalibus, ob lineam finitam, cum omnibus eorum territoriis, districtibus, iurisdictionibus, membris, iuribus et pertinentiis universis (excepto Castro Podii Hibernorum, et aliis bonis non feudalibus neque iurisdictionibus relaxatis et reservatis Francisco Mariae duci praedicto, eiusque haeredibus et successoribus in instrumento concordiae sub die xxx aprilis proxime praeteriti celebrato), aperta, ac ad nos et Romanam Ecclesiam, Sedemque et Cameraam Apostolicam reversura et devoluta iri, se vero provectae

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

iam etatis existere, necnon mensurabiles dies suos, humanamque vitam in imagine pertranseuntem sibi ob oculos proponens, ut curis aliisque impedimentis secularibus solutus, de substantiâ suâ, quae apud Deum est, tutius adipiscendâ solidiori meditationum, piorumque operum exercitio cogitare valeat, te universalem, quoad ipse vixerit, ducatus, et aliorum dominiorum praedictorum gubernatorem ad electionem nostram deputaverit;

§ 2. Nos, si¹ durante gubernatoris huiusmodi munere eundem Franciscum Mariam ducem ab humanis decedere contigerit, nihil, quod ad numeris nostri partes pro nostrorum et huius sanctae Sedis Apostolicae ditionis temporalis iurium conservatione, prosperoque ducatus, civitatum, ac Status, necnon dominiorum, civitatum, oppidorum, terrarum, castrorum, propugnaculorum, fortalitiorum, aliorumque locorum huiusmodi statu, gubernio, atque regimine spectat, praetermittere volentes, ac de singulari fraternitatis tuae fide, doctrinâ, integritate, diuque spectatâ in gravissimis rebus gerendis prudentiâ plurimum in Domino confisi, motu proprio, non ad tuam vel alterius pro te nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, tibi per praesentes committimus et mandamus, ut, eveniente, dum gubernatoris huiusmodi munere fungeris, ipsius Francisci Mariae ducis obitu, corporalem, realem et actua-lem possessionem ducatus, civitatum, dominiorum, oppidorum, terrarum, et locorum praedictorum, eorumque territoriorum, districtuum, iurisdictionum, castrorum, fortalitiorum, sive propugnaculorum, membrorum, pertinentiarum, et iurium quorumcumque, nostro, et Ecclesiae, Sedisque et Camerae praedictorum nomine,

¹ Perperam edit. Main. legit *sit* (R. T.).

Pontifex committit, ut eveniente ducis obitu eiusdem ducatus possessionem domino S. Sedis apprehendat.

amotis et expulsis exinde quibusvis detentoribus sive occupatoribus, per te, seu alium, vel alios tibi benevisos, apprehendas, sive a quibusvis aliis in vim facultatum tibi a nobis desuper aliâs sub certis modo et formâ tunc expressis concessarum apprehensam, recipias et retineas;

Et fidelitatis iuramentum ab illius subditis recipiat; ceteraque hic enunciata exequatur.

§ 3. Necnon a communitatibus, universitatibus, gubernatoribus, praetoribus, locatenentibus, magistratibus, capitaneis, colonnellis, castellanis, et aliis quocumque nomine nuncupatis, quacumque dignitate fungentibus officialibus ducatus, civitatum, dominiorum, oppidorum, terrarum et locorum, aliorumque praedictorum, homagia et fidelitatis iuramenta recipias; signa, vel contrasigna antiqua similiter recipias, mutes, et nova constituas, renoves, et quibus opus fuerit, vel tu expediens iudicaveris, tradas et consignes, ac alios quoscumque actus possessorios, necnon in ducatu, civitatibus, dominiis, oppidis, terris et locis, aliisque praedictis, quaecumque iurisdictionem civilem, criminalem et mixtam exerceas; modum et statum officiorum, magistratuum tam optimatum, quam populi, et gubernii temporalis, nec non custodiae, et militiarum, praesidorumque ducatus, ac civitatum, dominiorum oppidorum, terrarum, locorum, et aliorum praedictorum, prout tibi videbitur, immutes, ac etiam renoves, et de novo deposes, ad formamque, et methodum regiminis, et gubernii aliarum provinciarum, terrarum et locorum Status nostri Ecclesiastici redigas, quaecumque statuta, ordinationes, et constitutiones circa praemissa, et alia quaecumque, quae magis expedire iudicaveris, condas, publices, et observari facias; necnon, si opus fuerit, quoscumque milites conscribas, et quae pro comite et apparatu necessaria fuerint, undique perquiras et compares, ac ex quibuscumque locis Status nostri Ecclesiastici conveyi et comportari facias, quaecumque

armorum et belli negocia tractes, congressus militum generales vel particulares, prout res et occasio similiter postulaverit, constituas et imperes¹, quascumque expensas, quae in praemissis, et eorum occasione necessariae erunt, nostris et camerae apostolicae praedictae sumptibus facias; et, ut huiusmodi expensas facilius facere possis, quascumque pecuniarum summas ad nos et eandem cameram spectantes a quibuscumque thesaurariis, datariis, exactoribus, collectoribus, appaltatoribus, officialibus, et ministris quibuscumque quocumque nomine nuncupatis debitas, necnon etiam a gubernatoribus rectoribus, et locatenentibus provinciarum, civitatum, locorum quorumcumque Status nostri Ecclesiastici, ac depositariis, et exactoribus pecuniarum et maleficiorum, nostro et dictae camerae apostolicae nomine exigas et recipias, et ipsos solventes de exactis quietes, ac etiam redditus communitatum et universitatum, ac civitatum, terrarum, et locorum eiusdem ducatus Urbini recipias, et ex ipsis camerae, communitatumque, et universitatum redditibus sumptus huiusmodi facias (de quibus tamen nullam nobis, aut Romanis Pontificibus successoribus nostris, aut, pro nobis et eis, dictae camerae, aut S. R. E. camerario, praesidentibus clericis, vel aliis quibuscumque Sedis et Camerae Apostolicae ministris, aut S. R. E. cardinalium collegio, ullisque aliis unquam nominatim vel in specie rationem, aut administrationis computum reddere tenearis, nec ad id cogi aut compelli possis; et nihilominus, si tu rationem aut administrationis computum sponte reddere volueris, expensas huiusmodi, per te, ut praefertur, faciendas, tamquam de expresso ordine et mandato nostro factas, ac veluti si a nobis ipsis factae fuissent, tibi sine ullâ prorsus oppositione, aut partitarum per te dandarum reiectione,

¹ Erronee edit. Main. legit *impares* (R. T.).

aut in dubium revocatione, bonas fieri, et in eiusdem camerae apostolicae libris describi, adnotari, et acceptari debere, volumus et expresse ordinamus et mandamus);

Item ut omnibus praecipere valeat.

§ 4. Ut vero omnia et singula, quae ad praemissa pertinent, summâ, ut decet, auctoritate praecipiantur¹, et pari celeritate debitae executioni demandentur, omnibus et singulis archiepiscopis, episcopis et aliis locorum Ordinariis, necnon praesidentibus, gubernatoribus, praefectis, eorum locatenentibus, praetoribus, et aliis quocumque nomine nuncupatis officialibus et ministris, quavis potestate, auctoritate, et privilegio suffultis, et quibuscumque etiam a nobis, et Apostolicâ Sede, seu camerâ apostolicâ immediate deputationem habentibus, seu dependentibus, necnon baronibus, domicellis, comitibus, aliisque, etiam ducali, marchionali, vel aliâ dignitate insignitis, communitatibusque et universitatibus, et hominibus quarumvis provinciarum, civitatum, terrarum et locorum nobis et S. R. E. mediate vel immediate subiectorum, et omnia et quaecumque occasione praemissorum, quae tibi necessaria et opportuna visa fuerint, et toties quoties volueris, mandes, iubeas et imperes, ac etiam S. R. E. cardinalibus, etiam de latere legatis, rogando iniungas; omnes vero et singulos barones, domicellos, comites, aliosque ducali et marchionali, vel aliâ dignitate praeditos, et quaslibet alias singulares personas, etiam ecclesiasticas, tam seculares, quam quorumvis ordinum, seu militiarum, etiam sancti Ioannis Hierosolymitani regulares (ita tamen ut contra eosdem ecclesiasticos, non nisi per² personas in dignitate ecclesiasticâ constitutas, per te semel vel pluries, etiam iteratis vicibus, deputandas procedatur), si quae mandatis, iussis et

¹ Perperam ed. Main. legit *percipiuntur* (R. T.).

² Praep. per nos addimus (R. T.).

monitionibus tuis obtemperare, recusaverint, aut illis quoquo modo contradixerint, vel sese opposuerint, tamquam nostris et apostolicis mandatis, iussis et monitionibus parere recusantes, illisque contradicentes, ac se opposentes, nostros, et S. R. E., ac Sedis Apostolicae rebelles, declares et publices, ac contra illos summarie, simpliciter et de plano, sine strepitu et figurâ iudicii, manu regiâ, nullo iuris ordine servato, nec aliquo formato processu, more militari, aut iure belli, ad privationem officiorum, feudorum et honorum quorumcumque etiam allodialium per eos quibuscumque locis possessorum, seu quovis modo obtentorum respective, omni et quacumque appellatione et recursu postpositis, procedas; et, ubi iustitia ita exegerit, et ordo dictaverit rationis, seu cum ita expedire iudicaveris, eosdem contradictores et rebelles quacumque pecuniariâ, vel corporali, ac etiam ultimi supplicii poenâ affici facias, ac etiam contra eosdem, tam pro praemissis, quam pro aliis quibuscumque ab eis patris criminibus et delictis, simili modo et formâ procedas, cum facultate quoscumque ex his resipiscentes, et veniam postulantes, ac de cetero a similibus abstinere proponentes, etiam post condemnationem, et in ipso iustitiae actu seu poenae executione, absolvendi, ac poenas quascumque eis remittendi et condonandi, eosque ac quoscumque alios a quibusvis gravissimis, et capitalissimis causis et delictis bannitos et condemnatos, habitâ tamen prius ab offensis pace, et praeterquam quoad bona fisco incorporata, liberandi et gratiandi, ac in pristinum gradum et dignitatem, ac eum, in quo antea erant, statum restituendi, reponendi et plenarie reintegrandi, salvos conductus, ad tempus vel in perpetuum, iis quibus tibi videbitur concedendi; et generaliter omnia et singula ad statum, gubernium, regimen et administrationem

ducatus, civitatum, dominiorum, oppidorum, terrarum, locorum, aliorumque praedictorum, necnon arcium, propugnaculorum, et fortalitorum custodias, populorumque pacem et quietem, ac annonae abundantiam spectantia, ac tam gratiam, quam iustitiam concernentia, etiamsi talia sint vel fuerint, quae sub generali verborum significatione non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, et speciali notâ digna essent, specialemque, specificam et expressam requirerent mentionem, facias, dicas¹, geras et exequaris; ac in omnibus et singulis praemissis quorumcumque personarum, etiam ecclesiasticarum, regularium quorumcumque ordinum, etiam quacumque dignitate, etiam episcopali vel maiori fulgentium, operâ utaris, easque cum facultatibus per te illis praescribendis subdeleges (ita tamen, ut de gestis et executis per te, aut mandato tuo per quoscumque alios, tu, vel illi nobis, aut Romanis Pontificibus successoribus nostris, aut S. R. E. cardinalium collegio, vel quibuscumque aliis, ut praefertur, praeterquam soli Deo, rationem aliquam ullo unquam tempore reddere minime teneamini, neque ad id cogi, vel compelli possitis); insuper civitatis, oppidi, terrae, castri, vel loci, in quo, seu qua te tempore obitus dicti Francisci Mariae ducis esse contigerit, corporalem, realem et actualem possessionem solum per te ipsum, aliâs tamen modo et formâ praemissis, capias et apprehendas, etiam privative quoad diversas alias expressas personas, quibus similes pro praemissis peragendis facultates pariter concessimus, quas quidem facultates eidem personis quoad hoc suffragari nullo modo volumus: super quibus omnibus et singulis plenam, liberam, absolutam, et omnimodam facultatem, potestatem, et auctoritatem tenore praesentium tibi concedimus et impartimur.

¹ Edit. Main. legit *dices* (R. T.).

§ 5. Iniungentes propterea eisdem cardinalibus de latere legatis, ac mandantes archiepiscopis, episcopis, et aliis locorum Ordinariis praedictis, sub interdicto ingressus ecclesiae, ac suspensionis a divinis, et tam iis, quam quibuscumque gubernatoribus, praesidentibus, locatenentibus, praetoribus, necnon thesaurariis, datariis et exactoribus, collectoribus, appaltatoribus, et aliis officialibus et ministris, quibuscumque nominibus nuncupentur, Sedis et camerae praedictarum in Statibus nostris praedictis existentibus, baronibus quoque, domicellis, ducibus, marchionibus, necnon communitatibus, universitatibus et hominibus quibuscumque, ac etiam ecclesiasticis, secularibus et regularibus personis praedictis, demumque universis et singulis subditis nostris, immediatis et mediatis, in virtute sanctae obedientiae, ac sub indignationis nostrae, necnon rebellionis, ac etiam excommunicationis latae sententiae poenis, ut tibi in omnibus et per omnia, quacumque excusatione, tergiversatione et impedimento remotis, prompte pareant, obediant et assistant, tuaque iussa, monita et mandata, aeque ac nostramet, eâ qua decet obedientiâ et fide exequantur et adimpleant, alioquin sententiam, sive poenam, quam rite tuleris seu statueris in rebelles, ratam habebimus, et faciemus auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari; camerario vero, thesaurario generali et praesidentibus clericis, aliisque camerae apostolicae praedictae ministris, ut impensas huiusmodi per te faciendas, et illarum partitas per te, si tu expensarum rationem, ut praefertur, reddere volueris, exhibendas, in eiusdem camerae apostolicae libris describant et accipiant et bonas faciant.

§ 5. Non obstantibus felicis recordationis Pii IV de gratis interesse camerae apostolicae concernentibus in eadem camerâ

Praeceptum de illi parendo.

Delegatio contractorum.

intra certum tunc expressum tempus praesentandis et registrandis, ac Sixti V Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum contra hantitos et alios facinorosos editis, necnon apostolicis, ac in universalibus provincialibusque conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, ac ducatus, civitatum et aliorum locorum praedictorum (etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis personis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, eorum omnium tenores praesentibus pro expressis et ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxvii decembris MDCXXIV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 27 decembris 1624, pontif. anno II.

CVI.

*Facultas nuntio apostolico inferioris Germaniae exhibendi habitum militiae christianae tribus personis per consilium eiusdem militiae nominandis*¹.

Venerabili fratri Petro Aloysio, episcopo Tricaricensi, nostro et Sedis Apostolicae in partibus inferioris Germaniae nuntio,
Urbanus Papa VIII.

Venerabilis frater,
salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Nuper, supplicationibus dilectorum filiorum nobilium virorum Ferdinandi Mantuae ac Caroli Nivernensis ducum, necnon Adulphi comitis de Althan, nobis humiliter porrectis inclinati, unam Mili-

tiam Christianam, sub titulo Conceptionis beatae Mariae Virginis Immaculatae, apostolica auctoritate ereximus et instituimus, illique sic erectae et institutae privilegia, gratias et indulta concessimus, aliaque in militiae huiusmodi favorem fecimus, statuimus et ordinavimus, prout in nostris desuper sub plumbo expeditis litteris plenius continetur¹.

§ 2. Quare, cupientes, ut ii, qui peculiari erga fidem catholicam devotione ducti habitum per dictae militiae fratres gestari solitum suscipere, et professionem, per eos emitti consuetam, suo tempore expresse emittere voluerint regulares², desiderii sui compotes fieri facilius valeant, quantum cum Domino possumus, opportune providere, necnon litterarum praedictarum tenores praesentibus pro expressis habentes, supplicationibus etiam Ferdinandi ac Caroli ducum necnon Adulphi comitis praedictorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, fraternitati tuae, sive a te deputandis ut tribus personis qualificatis, infra limites tuae legationis existentibus, a consilio eiusdem militiae nominandis, nostro tamen et S. R. E. temporali dominio non subditis, habitum praedictum, servata in omnibus et per omnia constitutionum eiusdem militiae apostolica auctoritate confirmatarum formam, exhibere, seu exhiberi facere, ipsisque personis, ut habitum praedictum suscipere, et professionem huiusmodi suo tempore expresse emittere, libere et licite possis et valeas, ac possint et valeant, apostolica auctoritate, tenore praesentium, licentiam et facultatem concedimus et impartimur.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

¹ Quas vide supra pag. 114 huius tomi (R. T.).

² An vox regulares praeter rem sit, nescio (R. T.).

Facultatem nuntio apostolico tribuit, de qua in rubrica.

Derogat obstantibus.

Recenset institutam a se militiam christianam.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxx decembris MDCXXIV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 30 decembris 1624, pontif. an. II.

CVII.

*Confirmantur constitutiones editae pro collegio Hibernorum Lovanii erecto*¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Cum, sicut pro parte dilectorum filiorum rectoris et alumnorum collegii Hibernorum nuncupati, nuper in oppido Lovanii Mechliniensis dioecesis per nos apostolica auctoritate erecti, nobis nuper expositum fuit, pro felici, prosperoque ipsius collegii regimine et gubernio, nonnullae regulae, constitutiones et statuta edita fuerint, ac pro inviolabili eorum observatione plurimum cupiant illa apostolicae nostrae confirmationis robore communiri:

§ 2. Nos, rectoris et alumnorum praedictorum votis huiusmodi, quantum cum Domino possumus, annuere, illosque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium negotio propagandae in universum mundum fidei praefectorum, quibus regulas, constitutiones et statuta huiusmodi examinanda demandavimus, consilio, regulas, constitutiones et statuta praedicta, apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo ap-

¹ Erectionem vide supra pag. 266 (R. T.).

Editas pro collegio Lovaniensi Constitutiones

Confirmat Pontifex

probamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur aduicimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplementum.

§ 3. Necnon regulas, constitutiones et statuta huiusmodi in praedicto collegio ab omnibus, ad quos spectat et in futurum quomodolibet spectabit, firmiter et inviolabiliter observari debere; irritum quoque et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xiiii ianuarii MDCXXV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 13 ianuarii 1625, pontif. anno II.

CVIII.

*Congregationi Oratorii D. N. I. C. Parisiis erectae communicantur privilegia Congregationi Oratorii a B. Philippo Romae institutae a Romanis Pontificibus concessa*¹.

Urbanus Episcopus,
ad perpetuam rei memoriam.

Sacrosanctum apostolatus ministerium, quod ineffabilis divinae sapientiae providentia humilitati nostrae, nullo licet meritum suffragio, credidit, iugiter postulat, ut catholicae religioni, divinique cultus augmento, et animarum saluti indefessis studiis consulentes, piisque christifidelium votis ad ea tendentibus, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuentes, personarum ecclesiasticarum quarumlibet vota religionis propagationem et augmentum concernentia ad exauditionis gratiam admittamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Et praecipit observari.

Derogat contrariis

Pro omnibus.

Causae potendi, obtinendae privilegia.

§ 1. Sane dilectus filius Petrus de Berulle, praepositus generalis Congregationis Oratorii Domini Nostri Iesu Christi nuncupatae Parisiensis, nobis nuper exponi fecit, quod dilecti filii presbyteri ac clerici eiusdem Congregationis¹, quae Congregationi Oratorii B. M. in Vallicella etiam nuncupatae de Urbe a S. Philippo Nerio fundatae admodum conformis est, sacramentorum ecclesiasticorum administratione, assiduisque verbi Dei praedicationibus, et aliis spiritualibus exercitiis, cum magno spirituali christifidelium illarum partium fructu sedulo se se exercent.

Communicatio privilegiorum, de qua in rubrica.

§ 2. Quare nos, ut presbyteri et clerici praedicti in huiusmodi piorum operum exercitio magis confoveantur, felicioribusque in dies proficiant incrementis, opportune providere, dictumque Petrum ac presbyteros et clericos praefatos specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, et absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Petri nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia et singula privilegia, facultates, gratias et indulta quaecumque, tam spiritualia quam temporalia, secundodictae Congregationi, illiusque praepositis ac presbyteris et clericis, aliisque personis, necnon oratorio parvo nuncupato, etiam per viam communicationis vel extensionis, aut aliis quomodolibet, per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros seu nos quomodolibet concessa, ac quibus eadem secundodicta Congregatio, illiusque praepositus, presbyteri eccle-

¹ Huius Congregationis institutionem vide in tom. XIII, pag. 206, seqq. (R. T.).

siastici et personae, ac oratorium huiusmodi, de iure, usu, consuetudine, privilegio aut concessione apostolica in genere vel in specie, ac tam coniunctim quam divisim, aut aliis quomodolibet, utuntur, fruuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, frui, potiri et gaudere possunt et poterunt quomodolibet in futurum, dummodo tamen sint in usu, nec revocata, aut sub ullis revocationibus comprehensa, nec sacris canonibus et Concilii Tridentini decretis aut constitutionibus apostolicis repugnent, primodictae Congregationi, illiusque praeposito generali, presbyteris, clericis et personis, etiam de congregatione exteriori laicorum nuncupata existentibus, apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo concedimus; illaque omnia et singula ad¹ primodictam Congregationem huiusmodi, illiusque praepositum generalem, presbyteros, clericos et personas praedictas (ita ut eadem primodicta Congregatio, illiusque praepositus generalis, presbyteri, clerici et personae huiusmodi nunc et pro tempore existentes domorum eiusdem primodictae Congregationis, de Ordinariorum tamen locorum, in quibus illae erectae reperiuntur, licentia, praemissis omnibus et singulis aequae et pariformiter, ac sine ulla differentiâ, uti, potiri et gaudere libere et licite possint et valeant, perinde ac si singula praemissa illis specialiter et expresse ac principaliter, non autem ad instar concessa, et praesentibus expressa, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, inserta fuissent) auctoritate et tenore praedictis extendimus; illaque omnia et singula praedictae Congregationis, illiusque domibus, necnon praeposito generali, presbyteris, clericis et personis praedictis communicamus.

§ 3. Decernentes praesentes litteras semper et perpetuo validas et efficaces existere

¹ Praepositionem *ad*, certe necessariam, nos addimus (R. T.).

Clausulae.

et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§ 4. Non obstantibus nostrâ de non concedendis indulgentiis ad instar, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, secundodictae Congregationis huiusmodi (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, eorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis danda fides.

§ 5. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XIV Ianuarii MDCXXV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 14 Ianuarii 1625, pontif. anno II.

CIX.

Indultum fratribus Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula accipiendi legata cum perpetuo onere missarum et suffragiorum¹.

¹ De hisce Fratibus vide supra pag. 156 et 177 huius tomi (R. T.).

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Apostolicam decet benignitatem ultimis pie testantium voluntatibus favere, et ut illae suum sortiantur effectum, etiam strictiorum Ordinum regularia instituta interdum relaxare, maxime cum relaxatio huiusmodi ad divini cultus incrementum tendere dignoscitur, et vota personarum regularium, praesertim reformatorum, hoc a nobis exposcunt.

Prooemium.

§ 1. Sane nobis exponi nuper fecit dilectus filius Bartholomaeus Levius, provincialis Ordinis Minimorum sancti Francisci de Paula, in provinciâ et comitatu nostro Venaissino, quod de anno Domini MDCIX tunc in humanis agens Magdalena de Lagnet, dum viveret, domina in temporalibus oppidi de Causans, devotionis zelo ducta, titulo donationis irrevocabilis, quae dicitur inter vivos, donavit dicto Ordini septem millia scuta monetae, duo millia videlicet ad effectum construendi ecclesiam sub invocatione Assumptionis Divae Genitricis Mariae et conventum dicti Ordinis in civitate Carpentoratensi, et quinque millia scuta ad sustentationem duodecim religiosorum dicti Ordinis, electâ per ipsam sepulturâ in dictâ ecclesiâ, sub Sedis Apostolicae beneplacito sic construendâ, pro eius corpore humando, oneratisque eius haeredibus, quique fuerint, ut si ipsa non dedisset dicta scuta septem millia Ordini praedicto, statim eâ functâ vitâ darent ipsi duo millia scuta ad effectum praedictum provinciali dicti Ordinis pro tempore praesenti, reliqua vero quinque millia scuta darentur in pensionem annuam ad favorem dicti conventus. Cumque pro dictâ ecclesiâ et conventu construendis locus commodus in dictâ civitate non reperiretur, bonae memoriae Horatius, tunc episcopus Carpentoratensis, oratorium prope et extra moenia castri seu fortalitij loci de Venosco, Carpentoratensis dioecesis, ad mensam

Motiva et facti narratio.

illius episcopalem spectans, ac minime colatum, eidem fratribus obtulit; ipsaque Magdalena donatrix, requisita de eius consensu, dictis fundationi et donationi eidem praestando, anno Domini mdcxiii declaravit se gratum habere, dictam ecclesiam et conventum per eam fieri ordinatum in civitate Carpentoratensi fieri et erigi in dicto oratorio, quatenus supradictus Horatius episcopus illud sub dictae Sedis Apostolicae beneplacito a mensa episcopali dismembraret, et sine aliquo onere pro constructione dictae ecclesiae liberaret et concederet. Et nihilominus idem Horatius episcopus oratorium praedictum non pure et libere dictis fratribus concessit iuxta mentem fundatricis, imo sub diversis oneribus et conditionibus. Unde mortuam dictam Magdalenam de anno eiusdem Domini mdcxv institutis haeredibus universalibus dilectis filiis presbyteris Doctrinae Christianae Avenionensis, introductoque iudicio in rotâ pro consequutione dictorum septem millium scutorum ad effectum praedictum, fuit denegata pro tunc exequutio, quia assignatio dicti oratorii non fuerat facta libere. Quod ut componeret felicis recordationis Gregorius Papa XV, praedecessor noster, ad supplicationem venerabilis fratris Cotturi, moderni episcopi Carpentoratensis, et dilecti filii Ioannis a Turre, tunc provincialis Ordinis Minimorum in dictâ provinciâ et conventu¹ Venaissino, onera quaecumque in dicto oratorio apposita apostolicâ auctoritate in conventum Avenionensem eiusdem Ordinis transtulit, oratoriumque praedictum in omnibus et per omnia exoneravit; iterumque petita exequutione in rotâ, et ostensâ liberatione oratorii, fuit relaxatum mandatum.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti adversarii more reorum solutionem dictorum scutorum septem millium effugere, aut saltem protrahere omni

¹ Forsan legendum *comitatu* (R. T.).

eorum conatu satagentes, dederint ultimo loco de obstantiâ regulae dicti Ordinis Minimorum, qua expresse cavetur, ne dicti religiosi, qui sub perpetuâ quadragesimali vitâ et ex mendicatis eleemosynis vivunt, perpetuas missas seu aliqua suffragia perpetuo, particulariter et in specie, ac ultra quinquaginta annos suscipere valeant; cumque donatio praedicta habeat huiusmodi onera¹ et conditiones requisitas²; licet credatur eas omnino fore reiiciendas³ ac favore piaae causae, ecclesiae scilicet construendae ac alimentorum dictis duodecim religiosis praestandorum, iuris interpretatione haberi pro non apposis, concurrente praesertim indulto ex litteris bonae memoriae cardinalis Ss. Quatuor Coronatorum, olim summi poenitentiarii, quibus concedebatur fratribus praedictis facultas acceptandi in posterum dictâ onera, quamvis perpetua, missarum, absque conscientiae scrupulo, regulâ praedictâ non obstante, ac attentâ etiam resolutione aliâs captâ in generali capitulo in civitate lanuensi celebrato, non esse essentielle in regulâ, quod fratres non possint se obligare ad onera perpetua; nihilominus, quia postmodum in actis capituli generalis habiti Paulae regula praedicta confirmata fuit, et recessum a resolutionibus captis in capitulo lanuae, actaque recessus praedicti fuerunt a felicis recordationis Paulo Papa III similiter praedecessore nostro in formâ specificâ confirmata:

§ 3. Ideirco, ad tollenda omnia subterfugia partis, penes quam effici non potest, ut pecuniae, ut supra, donatae remanere debeant, ac ut celerius, pro divini cultus incremento et pro observatione voluntatis praedictae donatricis, ecclesiae et conventus praefati aedificari possint, neque diu-

¹ Sic ed. Cher. Lugd.; ed. Main. h. *opera* (R. T.).

² Forsan legendum *appositas* (R. T.).

³ Reiiciendae conditiones, an potius ex ipsis petita obiectio adversariorum? (R. T.).

Pontifex fratres habiles fecit ad acceptandum legatum cum perpetuo onere missarum.

lius suum cadaver inhumatum deseratur, quae ipsi sepeliendo dictam ecclesiam propriis impensis extrui mandavit; nos, eundem Bartholomaeum provincialem specialis gratiae favore prosequi volentes, necnon a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, porrectis nobis pro parte suâ super hoc supplicationibus inclinati, acceptationem praedictae donationis in capitulo generali dicti Ordinis iam factam (cum onere celebrandi seu celebrare faciendi unam missam submissâ voce omnibus diebus dominicis et aliis de praecepto Ecclesiae festivis in perpetuum in cappellâ loci de Causans¹, conditione item superadditâ, quod preces, seu horae publicae canonicae, quae dictum in dicto conventu et ecclesiâ sic construendâ dicuntur², matutinum scilicet, laudes, prima, tertia, sexta, nona, vesperae et completorium, necnon etiam missa, quae conventualis dicitur, et solet a dictis fratribus celebrari in omnibus eorum ecclesiis pro salute animarum earundem ecclesiarum fundatorum, ac aliae omnes missae, votivis exceptis, dicantur et applicentur ad intentionem ipsius fundatricis, iuxta formam instrumentorum dictarum donationum), dummodo tamen dicta donatio, ut praefertur, in capitulo generali praeterito fuerit acceptata, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, in omnibus et per omnia approbamus et confirmamus, ac illi perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, eidemque religioni et fratribus, ut se ad

¹ An recta lectio *de Causans*, iudica (R. T.).

² Si adhuc ecclesia *construenda*, aptius forsangeretur *dicentur* (R. T.).

onera in dictâ donatione, ut praefertur, iniuncta, quamvis perpetua, praemissis non obstantibus, obligare possint, concedimus et indulgemus, eosdemque ad praemissa, dictâ auctoritate, ad effectum executionis donationis praedictae, efficaciter et opportune habilitamus, ac omnes et singulos, tam iuris quam facti et solemnitatum defectus, qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: dictamque acceptationem, cum oneribus et conditionibus praefatis factam, subsistere.

§ 4. Sicque per quoscumque iudices et commissarios iudicari et definiri debere, irritum quoque et inane decernimus, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xiv ianuarii mdcxxv, pontificatus nostri anno II.

Dat die 14 ianuarii 1625, pontif. anno I.

CX.

Uladislaus, regis Poloniae filius, ense et pileo donatur¹.

Dilectissimo in Christo filio nobili viro Uladislae, charissimi in Christo filii nostri Sigismundi Poloniae et Suetiae regis illustri nato.

Urbanus Papa VIII.

Dilecte fili, nobilis vir, salutem et apostolicam benedictionem.

Immortales christianae fortitudinis laudes, quas, vel in ipso aetatis flore nobilitas tua sibi comparavit, nemo conticescit. Illas relata saepissime ex profligatis christiani nominis hostibus trophaea silere non possunt. Illas barbarorum agmina, quae toties vitam sibi fugâ quaerere cœgisti, abunde loquantur. Illas denique publica paterni regni felicitas uberrime con-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Decretum irritans cum derogatione contrariorum.

Praefata Uladislaus indoles.

Motiva adversariorum pro non solvendo legato.